

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

14. ČÍSLO / XXI. ROČNÍK

12 Kč • 0,55 €

7. DUBNA 2013

Z obsahu:

Pravá moc je služba

Homilie Svatého otce Františka při inaugurační mši svaté 19. března 2013

- strana 2 -

Od světla stvoření k velikonočnímu slunci

Lothar Roos

- strana 4 -

K očerňování papeže Františka

- strana 6 -

P. Franz Jalics k obviňování Svatého otce

- strana 7 -

Benedikt XVI., papež a učitel Církve (III.)

- strana 8 -

Maják křesťanské bliženské lásky

Svatá Alžběta z Hessen-Darmstadtu

- strana 9 -

Vyznání víry jako osobní modlitba

- strana 11 -

Katechismus andělů (17)

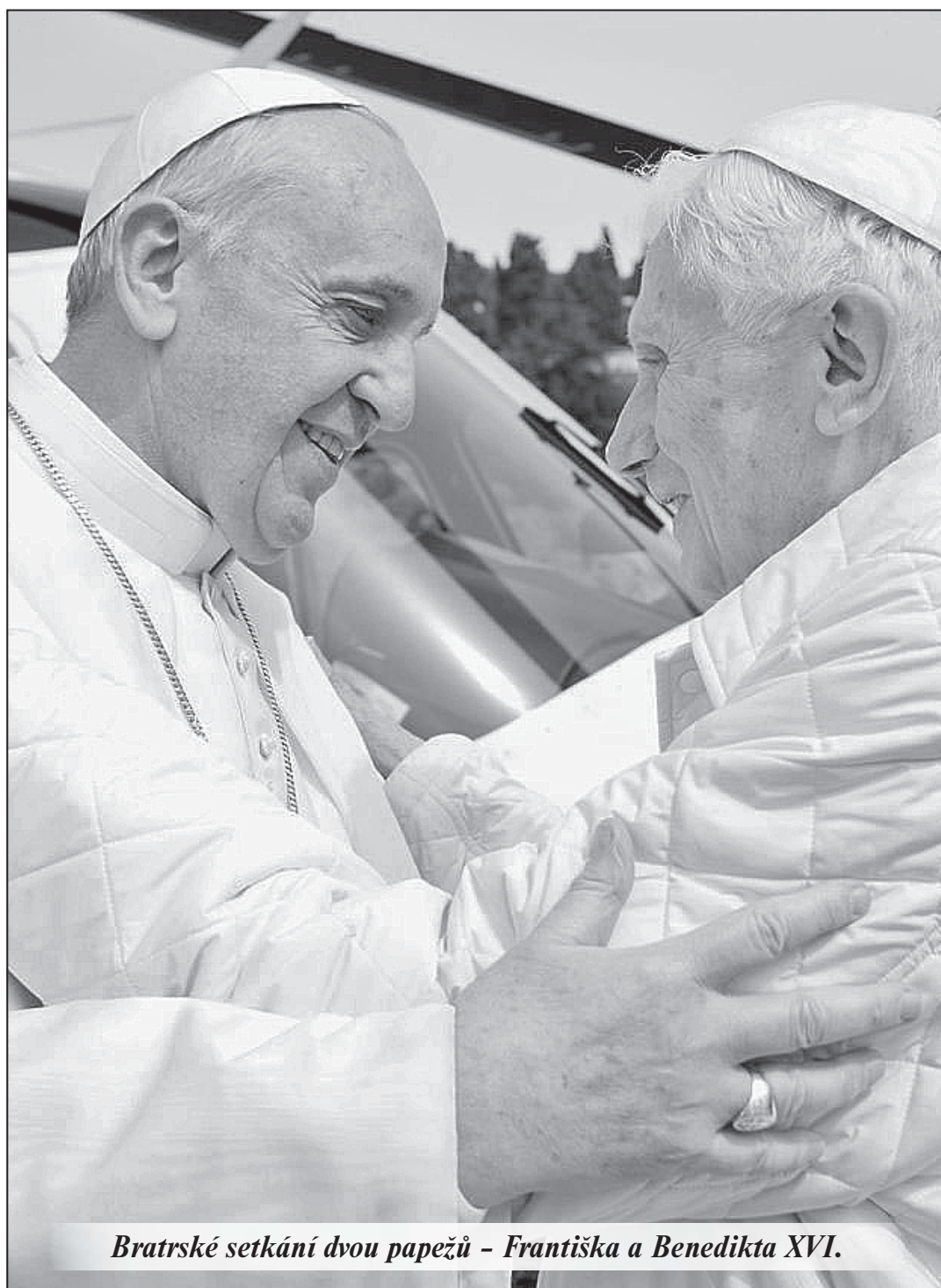
- strana 12 -

Knihovnička

- strana 13 -

Setkání Svatého otce Františka s Benediktem XVI.

- strana 13 -

Bratrské setkání dvou papežů - Františka a Benedikta XVI.

Editorial

Slavíme Neděli Božího milosrdenství. Proto i ve Světle máme hned několik svědectví o síle a potřebě Božího i lidského milosrdenství.

Prvním svědkem je ochránce Panny Marie a malého Ježíše, svatý Josef. Velmi inspirativně o jeho životním poslání hovořil Svatý otec František při své inaugurační mši svaté. Máme ještě v živé paměti, jak slavnost svatého Josefa byla nejen opravdovou oslavou Boha, ale také vyzdvižením dnes již mnohdy zapomenutých ctností pravého muže – věrnost Božimu poslání, ochrana své ženy a dítěte, moudrost a klid v rozhodování, spravedlnost a milosrdenství. Myslím, že Josefovo rozhodnutí tajně propustit svou snoubenku Marii, aby nebyla vydána pohaně, bylo právě aktem milosrdenství, vyvěrajícím z velké lásky k blízkému člověku.

Svědkem milosrdné lásky je i sám Svatý otec František, tak to čteme ve zprávách. Je potřeba vyprosit v modlitbě onu milosrdnou lásku celé Církvi, všem jejím členům bez rozdílu. Jen si představme, jak by svět asi vypadal jinak, kdybychom všichni uměli být milosrdní tak, jako je náš nebeský Otec...

Milosrdenství vychází z ryzí zbožnosti a projevuje se upřímnou láskou k bližnímu. Dosvědčují to mnohé činy dnes již emeritního papeže Benedikta XVI. (str. 8).

Ovšem milosrdenství se netýká jen katolíků. Příklady opravdové milosrdné lásky najdeme i u jiných vyznání. Jednou z takových osobností je svatá Alžběta z Hessen-Darmstadtu, členka ruské ortodoxní církve. Její životní příběh si přečtěte na str. 9.

O milosrdenství můžeme také hovořit v souvislosti se smrtí a přítomností andělů v posledních chvílích lidského života (str. 12).

Že Boží milosrdenství je nezměrné, dokládá i úvaha L. Roose (str. 4), která vrcholí vítězným Kristovým vzkříšením.

Milosrdným darem od Boha neoceníitelné hodnoty je odpuštění hříchů. O tom nám svědčí úryvek Janova evangelia z této neděle. Nechejme na sebe působit milosrdné teplo odpouštějící Boží lásky. A v modlitbě, nejen o této „milosrdné“ neděli, poděkujme Hospodinu, neboť je dobrý a jeho milosrdenství trvá na věky.

Daniel Dehner

Pravá moc je služba

Homilie Svatého otce Františka při inaugurační mši svaté na náměstí Sv. Petra, Řím 19. března 2013

Drazí bratři a sestry, děkuji Pánu, že mohu celebrovat tuto mši svatou na zahájení petrovské služby právě o slavnosti svatého Josefa, snoubence Panny Marie a patrona všeobecné církve. Tato shoda okolností má velice hluboký význam. A jsou to také jmeniny mého ctěného předchůdce, jemuž jsme všichni nablízku modlitbou plnou vřelosti a vděčnosti.

Srdečně zdravím bratry kardinály a biskupy, kněze, jáhny, řeholníky a řeholnice a všechny věřící laiky. Jsem vděčný za to, že přišli také představitelé jiných církví a církevních společenství, jakož i představitelé židovské obce a ostatních náboženských komunit. Srdečně zdravím rovněž hlavy států a předsedy vlád, představitele oficiálních delegací mnoha zemí a diplomatický sbor.

V evangeliu jsme slyšeli, že „Josef udělal, jak mu anděl Páně přikázal: vzal svou ženu k sobě“ (Mt 1,24). Tato slova již obsahují poslání, které Bůh svěřuje Josefovi, totiž aby byl kustodem, ochráncem. Ochráncem koho? Marie a Ježíše, ale také celé církve, jak zdůraznil blahoslavený Jan Pavel II.: „Svatý Josef, který s láskou ochraňoval Marii a s radostí se věnoval výchově Ježíše Krista, také dnes střeží a chrání mystické Tělo Vykupitele, církve, jejímž obrazem i vzorem je nejsvětější Panna.“ (*Redemptoris Custos*, 1)

Jak tuto ochranu Josef uskutečňuje? Diskrétně, pokorně a mlčky, ale také ustavičnou přítomností a naprostou věrností i tehdy, když nerozumí. Od manželství s Marií až k epizodě s dvanáctiletým Ježíšem v jeruzalémském chrámu je pozorně a s láskou v každé chvíli provází. Je po boku Marie, svojí nevěsty, v klidných i obtížných chvílích života, cestou do Betléma na sčítání lidu a v úzkostných i radostných chvílích porodu, v dramatickém okamžiku útěku do Egypta, v tíživé situaci před nalezením syna v chrámu a potom v každodennosti, doma v Nazaretu, v dílně, kde učil Ježíše řemeslu.

Jak prožívá Josef své povolání ochránce Marie, Ježíše a církve? V ustavičné po-

zornosti vůči Bohu, v otevřenosti k jeho znamením, v dostupnosti k jeho plánu, nikoli svému. A to je to, co Bůh žádal od Davida, jak jsme slyšeli v prvním čtení. Bůh si nepřeje dům zbudovaný člověkem, ale touží po věrnosti vůči svému Slovu, svému plánu. Bůh sám si buduje dům z živých kamenů označených jeho Duchem. A Josef je „ochráncem“, protože umí naslouchat Bohu, nechá se vést jeho vůlí, a právě proto má větší vnímavost pro lidi, kteří jsou mu svěřeni. Dovede číst události realisticky, je pozorný k tomu, co se děje kolem, a umí přijmout ta nejmoudřejší rozhodnutí. V něm, drazí přátelé, vidíme, jak se odpovídá na Boží povolání: ochotně a pohotově. Ale vidíme také střed křesťanského povolání, jímž je Kristus! Chraňme Krista ve svém životě, abychom chránili druhé, abychom chránili stvoření!

Povolání ochraňovat se však netýká jenom nás křesťanů; má předcházející dimenzi, která je jednoduše lidská a týká se všech. Chránit veškeré stvoření, krásu stvoření, jak nám bylo řečeno v knize Geneze a jak nám ukázal svatý František z Assisi, znamená respektovat každé Boží stvoření i prostředí, ve kterém žijeme. Znamená chránit lidi, pečovat o lidi, o každého člověka s láskou, zvláště o děti, o staré lidi, o ty, kteří jsou nejkřehčí a kteří se často ocitají na periferii našeho srdce. Znamená to vzájemně o sebe pečovat: v rodině, kde se manželé vzájemně ochraňují, potom pečují o děti a postupně pak děti začínají ochraňovat rodiče. Znamená to upřímně prožívat přátelství, které je jakousi vzájemně poskytovanou ochranou v důvěrnosti, v úctě a dobru. Vlastně všechno je člověku svěřeno do ochrany; je to odpovědnost, která se týká nás všech. Buďte ochránci Božích darů!

A když člověk ztratí tuto odpovědnost za ochranu, když se nestaráme o stvoření a bratry, pak dostává prostor zkáza a srdce okorává. V každé historické době, bohužel, existují „Herodové“, kteří plánují smrt, ničí a hyzdí tvář muže i ženy.

Dokončení na str. 6

Apoštolové, kteří se v noci utrpění rozprchli jako ovce bez pastýře, jsou opět shromážděni na bezpečném místě. Odeber se za nimi do večeřadla, abys mohl být svědkem jejich skličnosti, jejich obav a velké nejistoty. Oddělili se od okolního světa zavřenými dveřmi. Přivedl je sem především strach, ale právě taková odloučenost a usebranost je nejlepším způsobem, jak se připravit na opětovné setkání s Pánem.

Uplynuly již dvě nekonečné noci a blíží se třetí po znepokojující neděli. Slyšeli ráno zprávu žen, Petr a Jan viděli osobně prázdný hrob, ale to vše jen zvyšuje jejich nejistotu. Události od čtvrtého večera byly příliš překotné a šokující a znamenaly především úplné zhroucení všech jejich představ a očekávání. V dlouhých hodinách osamocení se musí zamýšlet nad sebou a zpytovat svědomí.

To, co je nejvíce tíží, je obava, že ztratili Ježíše. Prožili v jeho společnosti celé tři roky. Za tu dobu se pro ně jeho společnost stala tak samozřejmou, že si život bez něho nedovedou představit. Skutečnost, že už není v hrobě, je nijak nezbavuje úzkosti. Jestliže vstal, kam odešel? Proč se nevrací mezi ně? Více než strach ze židů začíná převládat strach, že tu ztrátu sami zavinili. Otřes, který prožili, je příliš velký, než aby si dokázali uvědomit, že se vlastně nestalo vůbec nic, co by jim Ježíš nebyl podrobně předpověděl. Jestliže nepochopili to, co prožili a viděli na vlastní oči, tím méně mohou pochopit, že oslavený Pán může být nejbližší právě tehdy, když jeho přítomnost vůbec necítíme. Boží blízkost se neměří našimi pocity.

Aby ses důvěrně spojil s Bohem, nestačí, že on je ti blízko. I ty se musíš přiblížit k Bohu. Přiblížit se k němu znamená odejít od sebe, a to můžeš někdy prožívat opravdu bolestně. Ale nepropadej strachu. Pán, který je ve skutečnosti tak blízko, nedovolí, abys byl zkoušen nad své síly. V pravý čas ti zjeví svou přítomnost, aby ti ukázal v novém a dosud netušeném světle své svaté záměry a tvoje nové a vznešené poslání.

Až se dokonale naplní nezbytná lekcí temnot a opuštěnosti, stane Pán slavně uprostřed svých nejdražších.

Pokoj vám!

Nejsou to stejná slova, jakými se loučil před třemi dny? *Pokoj svůj vám dávám,*

Boží poslání a dar

*Zamyšlení nad úryvkem
Jan 20,19-31*

Jako mě poslal Otec, i já posílám vás.

nermuťte se a nebojte se... Řekl jsem vám to, abyste uvěřili, až se to stane...

„Nyní se to stalo, a proto buďte klidní. Dilo, pro které jste *opustili všechno a šli za mnou*, dále pokračuje. Jsem s vámi a vy se mnou. Podívejte se na mne, že jsem to já. Až do skonání věků ponesu na svém těle, čím mě poznamenali. Jsou to slavné znaky mého vítězství. Prorazili mi ruce a nohy, probodli můj bok, ale já jsem živ. Před třemi dny jste si mysleli, že mi věříte, ale já jsem vám předpověděl, že se *rozprchnete a necháte mě samotného. Ale buďte dobré mysli. Přináším vám odpuštění a pokoj. Nyní věříte?*

Vím, že *jste mě milovali a uvěřili, že jsem vyšel od Boha. Můj Otec sám vás miluje. Ta láska, kterou Otec miluje mne, je ve vás.* Nyní prožíváte radost a pokoj z milosti odpuštění – z opětovného shledání se mnou. Pro tento pokoj a pro tuto radost jsem přišel na svět a vy půjdete v mých šlépějích. Budete pokračovat v tom, co jste viděli u mne. Já *jsem chodil a dobře činil, odpouštěl hříchy a zaháněl zlé duchy.* To je jediné, čeho je zapotřebí, nyní je řada na vás. *Půjdete a budete hledat, co zahynulo, půjdete hledat všechny ztracené ovce.* Budete rozdatelci *milosrdné lásky mého nebeského Otce.* Budete lidem předávat *ovoce mého utrpení a mé smrti.* Budete *odpouštět hříchy, aby lidé měli život a měli ho v hojnosti.*

Chápete, co jsem vám učinil?*

A ty, chápeš, čeho jsi svědkem? Nyní víš, co Ježíše vedlo, když se dal zajmout, ponížit, odsoudit, zmučit, ukřižovat, probodnout, pohřbit. Šlo mu o to, abys měl stále dokořán otevřený a přístupný nevyčerpatelný poklad Otcovy milosrdné lásky. Aby každý, kdo *zhřešil proti nebi a proti Bohu*, mohl zase *vstát a jít k Otcovi.* To je to první a nejdůležitější, co jim přišel svěřit po bolestných hodinách očišťujícího odloučení.

To, co židé tak zazlívali Ježíšovi, budou nyní konat ti, které si posvětil svým dechem. Budou kajícím předávat jistotu: *Odpouštějí se ti hříchy. Kdo může odpou-*

Liturgická čtení

1. čtení – Sk 5,12-16

Apoštolové konali mnoho znamení a zázraků v lidu. Všichni se jednomyslně shromažďovali v Šalomounově podloubí. Z ostatních se k nim nikdo neodvažoval připojit, ale lidé o nich mluvili s velkou úctou.

Stále rostl počet mužů i žen, kteří přijímali víru v Pána. Dokonce i na ulici vynášeli nemocné a kladli je na lehátka a nosítka, aby až půjde Petr okolo, alespoň jeho stín padl na někoho z nich. Také z okolních měst se sbíhalo do Jeruzaléma mnoho lidí a přinášeli nemocné i trápené nečistými duchy; a ti všichni byli uzdravováni.

2. čtení – Zj 1,9-11a.12-13.17-19

Já, Jan, váš bratr, účastník vašich soužení, Království i vytrvalosti v Ježíši, dostal jsem se pro (hlásání) Božího slova a pro svědectví o Ježíšovi na ostrov, který se jmenuje Patmos. (A jednou) v den Páně jsem upadl do vytržení a uslyšel jsem za sebou mocný hlas jako zvuk polnice: „Své zjevení napiš do knihy a pošli sedmi církevními obcím.“

Obrátil jsem se, abych se podíval po tom hlase, který ke mně mluvil. A když jsem se obrátil, uviděl jsem sedm zlatých svícňů a uprostřed těch svícňů postavu

Dokončení na str. 12

štět hříchy, ne-li sám Bůh? Jsi tedy svědkem, jak se Bůh jakoby nedočkavě dělí o svou božskou moc s těmito slabými, ustrašenými, pochybujícími muži, jen abys měl jistotu, že se ti dostává od Otce odpuštění.

Poklekní Ježíši k nohám a vyznej z celého srdce: *Můj Pán a můj Bůh!* Bez ustání mu děkuj za veliký spásitelný dar Božího milosrdenství, děkuj mu za nekonečné řady těch, kteří uposlechlí a uposlechnou jeho volání, opouštějí všechno a dávají se mu k dispozici, aby předávali jistotu jeho odpuštění. Děkuj mu za ty nekonečné řady kajících, kterým se z jejich rukou dostává daru rozhrěšení. Děkuj mu za všechny hříchy, které utonuly a ještě utonou v bezedném moři Božího milosrdenství.

Děkujte Hospodinu, neboť je dobrý, jeho milosrdenství trvá navěky.

Bratr Amadeus

Od světla stvoření k velikonočnímu slunci

Boží trojnásobný začátek s člověkem

O Velikonocích se zjevuje Bůh v jednotě se svým světem a s člověkem, kterého stvořil. Oslavujeme třetí a konečný začátek s námi. Jemu předcházely dva jiné.

Boží první začátek: Stvoření

Velikonoční liturgie nezačíná náhodou o velikonoční noci zvěstováním biblické zprávy o stvoření. Na jejím začátku řekl Bůh: „Ať je světlo. A bylo světlo.“ (Gn 1,3) Papež Benedikt XVI. z toho vyvodil ve svém prvním kázání jako papež tyto důsledky: „Nejsme náhodnými a nesmyslnými produkty evoluce. Každý z nás je plodem Boží myšlenky. Každý jsme chtěný, každý jsme milovaný, každý jsme potřebný.“⁽¹⁾ Věříme tedy v Boha Stvořitele, který stvořil svět kvůli člověku a lidi jako zodpovědné bytosti svého stvoření. Dřívější autor ústavy Paul Kirchhof jednou řekl: „Učení o podobnosti člověka s Bohem je nejdůležitějším zákonem svobody a rovnosti v dějinách práva.“ Neexistuje žádný větší výrok o důstojnosti člověka, než že je obrazem Božím. To platí pro každého člověka od prvního okamžiku jeho vzniku až do jeho přirozeného konce.⁽²⁾ Proto jsou všichni lidé vybaveni stejnou důstojností. Bůh předal svět člověku, aby jej podle jeho příkazu „obdělával a střežil“ (Gn 2,15).

Ale my víme z prastarého biblického příběhu, že člověk se nedržel Božího pokynu. Už v první knize Bible o bratrovraždě a o něco později, že lidé chtěli postavit v Babylonu věž, která by sahala do nebe. V řeči Bible to znamená: Stavíme město bez Boha! Nepotřebujeme Boha! Následek se dostavil: věž zůstala v sutinách. (srov. Gn 11) Když lidé už nechtějí poslouchat Boha, pak jim chybí základ pro jejich soužití. Společnosti hrozí, že se rozpadne, protože se už nemůže dohodnout na základních hodnotách. Lidé si navzájem nerozumí, vznikají nepokoje a války, morálka se stane křehkou.⁽³⁾ Mohlo by se říci: První začátek Boží s lidmi ztroskotat.

Boží druhý začátek: Svazek se svým lidem

Ale potom začíná Bůh s člověkem podruhé: Vyvolil z celého lidstva Abraháma a dal mu zaslíbení, že z něho vzejde velký národ, kterému bude přikázána určitá zem, a že Abrahám dostane potomka, skrze něhož budou požehnány všechny národy na zemi. (srov. Gn 12) Tím jedná Bůh podruhé s lidstvem, že vytváří národ a s ním uzavírá svazek. V postupném plnění zaslíbení Božího osvobozuje svůj národ skrze Mojžíše z egyptské poroby. Tento největší zázrak dějin Izraele je důvodem, proč zbožní Židé dodnes slaví své velikonoce právě jako svátek jejich vysvobození z Egypta a vstupu do „zaslíbené země“.

Ale lid Boží bude znovu nevěrný Bohu. Láme svazek uzavřený mezi Mojžíšem a Bohem tím, že pohrdl Desaterem přikázání a začal se klanět zlatému teleti jako Bohu. Božím trestem za toto a další narušení svazku byly podle přesvědčení biblických Písem zničení Jeruzaléma roku 586 před Kristem, ztráta Svaté země a cesta do babylonského zajetí. Tam vystoupil prorok Ezechiel a prohlásil: Izraelité neposlouchali Boha a od Boha seslaní „pastýři“ zklamali. V této beznadějně situaci slibuje Bůh „svatému zbytku“ svého národa skrze proroka Ezechiela: „Nebot' tak mluví Bůh, Pán: Teď vyhledám sám své ovce a budu se o ně sám starat. Tak jako se pastýř stará o zvířata ze svého stáda, toho dne, kdy je uprostřed svých ovcí, které zbloudily, tak se starám o své ovce a přivádím je ze všech těch míst, kam se rozptýlily za tmavých, ponurých dnů. Vyvedu je z národů, vyberu ze země a společně přivedu do jejich země.“ (Ez 34,11–13) Dále říká Bůh skrze proroka: „Ustanovím nad nimi jednoho pastýře, který je bude pást“ (Ez 34,23), a nakonec: „Budete mými ovce, ovce, které já pasu, a já vám budu Bohem, je výrok Panovníka Hospodina.“ (Ez 34,31) Že se nejedná o politický, ale „duchovní“ nový začátek, naznačuje prorok těmito větami: „A dám vám nové srdce

a do nitra vám vložím nového ducha... budete mým lidem a já vám budu Bohem.“ (Ez 36,26–28) Bůh sám bude tedy pastýřem, který vede svůj národ, potom co dosavadní pastýři zklamali (srov. Ez 36,16–32), jak nám to říká liturgie o velikonoční noci.⁽⁴⁾

Boží třetí začátek: Vzkříšení Ježíše

A tím jsme u třetího a posledního začátku Božího s jeho světem, totiž u toho, který podle zaslíbení proroka Ezechiela říká sám o sobě: „Já jsem dobrý pastýř. Dobrý pastýř dává svůj život za ovce.“ (Jan 10,11) Tento pastýř je náš Pán Ježíš Kristus, Syn Boží, který se stal člověkem. Ten třetí Boží začátek už nebude překonán. „Mnohokrát a mnoha způsoby mluvil Bůh k našim otcům ústy proroků; v tomto posledním čase k nám promluvil ve svém Synu.“ (Žid 1,1) Tento Syn přišel, aby s námi sdílel náš život až k potupné smrti na kříži. A On to vykonal, aniž by ztratil víru v Otce. (srov. Lk 22,42) On vzal naši vinu na sebe, aby tak vykoupil svět, celé stvoření a lid Boží. Současně se stal hlavou nového Božího lidu, který s ním zůstává nerozlučně spojen. Toto spojení, které se zdálo být zpřetrháno jeho smrtí na kříži, zjevil Ježíš svým učedníkům tím, že se jim ukázal jako Zmrtvýchvstalý a živý. Byly to ženy, které se staly prvními svědky jeho vzkříšení. Šly k hrobu a našly jej prázdný. „Anděl Páně... řekl ženám: »Nebojte se. Víím, že hledáte Ježíše, který byl ukřižován. Není zde; byl vzkříšen, jak řekl. Pojd'te se podívat na místo, kde ležel. Jděte rychle povědět jeho učedníkům, že byl vzkříšen z mrtvých.«“ (srov. Mt 28,1–7)

To je to, co o Velikonocích oslavujeme. To je poslední začátek Boha se světem, začátek, který zůstane navždy, ale není vůbec dokonán. Rozhodující obrat v dějinách lidstva je už tedy za námi. Potřebujeme se jen na Krista navázat, v Něho věřit, jít cestou jeho následovníků. Pak nám dá Bůh odpuštění všech vin a život věčný. Jsme vykoupeni z hříchů a smrti. To je radostná zvěst Velikonoc, která se bude lidu Božímu zvěstovat „až na sám konec země“ (Sk 1,8).

Křest je pro každého z nás začátkem této cesty, proto byl v dřívější církvi udělován o velikonoční noci. O velikonoční

noci slyšíme z dopisu apoštola Pavla k Římanům toto poselství: „My víme, že Kristus vstal z mrtvých: už nezemře. Smrt nemá nad ním žádnou moc.“ (Řím 6,9) Ani nad námi, když v Něho věříme, když se necháme pokřtít a jdeme po cestě, po které šel před námi. A proto patří k velikonoční slavnosti obnova křtu. Velikonoční svíce, kterou zapálíme o velikonoční noci a která nám každou neděli bude svítit při bohoslužbě, je znamením vzkříšeného Pána. Světlo velikonočního slunce, které svítí do temnoty, nebude nikdy uhašeno. V liturgii velikonoční noci ponořujeme svíci třikrát do velikonoční vody, vody křestní, a necháme se tou vodou pokropit a tím vyjadřujeme: Patříme k Němu. Proto se označíme, když vstupujeme do kostela, svěcenou vodou.

Dokončení ve všeobjímajícím království Otce

Svět není Bohem opuštěný, on je stvořeným dílem Božím. Světu Bohem darované světlo je sice vinou lidí zatemněno, ale nezhasíná. Vždyť Bůh zůstává svému stvoření věrný i po „pádu do hříchu“. Povolává si lid ze všech národů, aby jej zapojil do služby „spásy světa“. Boží světlo svítí svému lidu na cestě z Egypta pouští do zaslíbené země. Po prvním začátku Božím, po stvoření světa, následuje tedy druhý: povolání lidu Božího a jeho provázení dějinami Duchem Božím. Ani stále znovu následující „nabourávání svazku“ ze strany tohoto lidu nemůže odradit Boha, aby svému závazku zůstal věrný. Tak dochází ke třetímu, poslednímu a konečnému začátku Boha s jeho světem: Jeho Syn se stal člověkem, trpěl a zemřel, vstal z mrtvých. V tomto smyslu zní jedna orace vánoční doby: „Bože, ty jsi člověka podivuhodně stvořil a ještě podivuhodněji obnovil.“ K tomu došlo tak, že se stal jedním z nás, šel cestou víry až k smrti a „třetího dne“ vstal z mrtvých a sedí na pravici Otce. Naše cesta s Ním k Otci se začíná ve křtu. Apoštol Pavel říká ve svém listu Římanům: „My všichni, kteří jsme byli s Ježíšem Kristem pokřtění, jsme byli spolu s ním pohřbeni... Jestliže jsme s ním srostli tím, že jsme mu podobní ve smrti, budeme mu tak podobní v jeho zmrtvýchvstání.“ (Řím 6,4–5) Pro nás platí to slovo, které řekl svým učedníkům v „řeči na rozlouče-

P. Ortiz o svém novicmistrov, papeži Františkovi

Španělskou redakci Rádía Vatikán vede jezuita z Argentiny, P. Guillermo Ortiz. Svého spolubratra otce Bergoglia zná dobrá tři desetiletí – nikdy by však nečekal, že se stane papežem.

„Věděl jsem sice, že měl v konkláve určitý význam – kvůli svým zkušenostem, své přítomnosti i minulosti, avšak nikdy bych jeho zvolení nečekal. Úplně jsem oněměl. Měl jsem komentovat živý přenos Vatikánského rozhlasu, ale nenacházel jsem slova.“

Otec Bergoglio byl novicmistrem našeho argentinského kolegy. Byl to náročný učitel, poznamenává P. Ortiz. Hodně po nás požadoval, avšak zároveň nikdy nikoho nenechal v úzkých, dodává.

„Byl profesorem teologie a zároveň farářem jedné nové farnosti v dělnické čtvrti. Hodně jsme se naučili tím, že nás vysílal do ulic. Každou sobotu a neděli jsme chodili navštěvovat nemocné, učit děti katechismus. Byli jsme mezi lidmi – dělníky, trpícími. To byla mimořádná zkušenost.“

Základem pro jakoukoliv činnost nového papeže je modlitba, je přesvědčen argentinský jezuita. Denně vstával k modlitbě ve čtyři hodiny ráno. V těchto hovorech s Bohem zrála jeho mluva i skutky. V Argentině, po-

kračuje P. Ortiz, všichni znají kázání P. Bergoglia o obětech obchodu s lidskými orgány a prostituce.

„Vždy odsuzoval korupci a hájil lidská práva. Neznělo to však tak, jako by hovořil z univerzitní katedry, ale téměř jako by mluvil s člověkem přímo. Když vypráví o drogové závislosti, je možné si všimnout, že mluví o konkrétním člověku, kterému předtím skutečně naslouchal.“

Arcibiskup Buenos Aires si nepřál, aby ho lidé oslovovali „pane biskupe“, nebo dokonce „Vaše Eminence“, zdůrazňuje šéfredaktor španělské redakce. Chtěl být stále „otec Jorge“. Do šesti večer pracoval jako diecézní biskup, ale také potom jeho duchovní péče neustávala. Lidé jej často potkávali na ulicích, jak jde na návštěvu za nemocnými nebo kněžími. To vše se odráží v jeho pojetí církve.

„Má celistvý pohled na věc. Učí se z toho, co vidí, což mu pak dovolu- je hledat to nejlepší řešení. Ohromuje mne jeho schopnost širokých a dlouhodobých vizí – má proto, věřím, velké vůdčí schopnosti,“ uzavírá vedoucí španělského vysílání Vatikánského rozhlasu, P. Guillermo Ortiz.

Podle www.radiovaticana.cz

nou“: „Vystupuji k svému Otci a k vašemu Otci“ (Jan 20,17), a konečně: „A když odejdu a připravím vám tam místo, zase přijdu a vezmu si vás k sobě, abyste i vy byli tam, kde jsem já.“ (Jan 14,3) V této víře se modlíme při každé mši svaté po proměňování: „Tvoji smrt, Pane, zvěstujeme, tvoje zmrtvýchvstání vyznáváme, dokud nepřijdeš ve slávě.“ Potom dokoná Bůh skrze svého „jednorozeného Syna, našeho Pána Ježíše Krista“ svůj trojnásobný začátek s námi lidmi, jak se praví v preface neděle Krista Krále: „Až jednou bude celé stvoření poddáno jeho vládě, předá On Tobě, svému Otci, věčné, všeobjímající království: království pravdy a života, království svatosti a milosti, království spravedlnosti, lásky a pokoje.“ Pak budou Velikonoce dokonány.

Z Der Fels 3/2013 přeložil -mp-

Poznámky:

- (1) Prohlášení Apoštolského stolce č. 168: *Začátek. Papež Benedikt XVI. – Joseph Ratzinger. Kázání a promluvy duben/květen 2005.* Vydal: Sekretariát Německé biskupské konference, Bonn.
- (2) Srovnej k tomu Manfred Spieker, Christian Hillgruber a Klaus Ferdinand Gärditz: *Důstojnost embrya. Etický a právní problém preimplantační diagnostiky a výzkum embryonálních kmenových buněk.* Zveřejnění Společnosti Josepha Höffnera, vyd. Lothar Roos, Manfred Spieker, Werner Münch, svazek 1, Paderborn 2012.
- (3) Srovnej k tomu aktuální Andreas Püttmann: *Vede sekularizace k úpadku morálky? Odpověď na Hanse Joase.* Bonn 2013; viz také recenzi v Der Fels, 44. ročník, únor 2013, str. 62.
- (4) *K Boží druhý začátek* srovnej také Lothar Roos: *Jeden pro mnohé (Der Eine für Viele). Pastorace Ježíše a nová evangelizace dnes.* In: Reinhard Dörner (vydavatel): „*Neboj se, malé stáde*“ (Lk 12,32). Stadtlohn 2012, str. 10–34, I. Pastorace o Ježíši, str. 10–16.

K očerňování papeže Františka

Některá média nového papeže viní ze spolupráce s argentinskou vojenskou juntou v 70. a 80. letech minulého století. Vatikánský tiskový mluvčí P. Lombardi k tomu podal své oficiální vyjádření: „Kampaň proti otci Bergogliovi je dobře známá, neboť začala již před mnoha lety. Vede ji tisk specializovaný na mnohdy lživé a pomlouvačné kampaně, jejichž antiklerikální forma je zjevná. Obvinění se vztahují k době, kdy otec Bergoglio ještě nebyl biskupem, nýbrž představeným jezuitů v Argentině, a ke dvěma kněžím, kteří byli uneseni a kterým údajně neposkytl ochranu. Vůči otci Bergogliovi nikdy nebyla vznesena věrohodná obvinění. Argentinské soudy otce Bergoglia jednou vyslyšely jako osobu informovanou o událostech, avšak z ničeho jej neobžalovaly. Je prokázáno, že otec Bergoglio obvinění popřel. Existuje naopak množství prohlášení, která dokazují, nakolik se otec Bergoglio zasadil o ochranu mnoha lidí v době vojenské diktatury. Je rovněž známo, že po svém jmenování biskupem podporoval žádost o omluvu argentinské církve za to, že se proti režimu dostatečně neangažovala. Pomluvy otce Bergoglia jsou příkladem, jak levicové antiklerikální elementy, za využití historicko-sociologické analýzy diktátorského režimu, církev léta osočují. Musí být rozhodně zamítnuty.“

Na papežovu obranu vystoupil známý obhájce lidských práv Adolfo Pérez Esquivel. 81letý nositel Nobelovy ceny za mír uvedl pro španělskou redakci BBC (14. 3. 2013), že vojenský režim měl své komplikace v některých biskupech, otec Bergoglio k nim však nepatřil. Jak poukázal vatikánský tiskový mluvčí, argentinský pacifista nenáleží mezi tradiční příznivce církve, a jeho prohlášení je tudíž nutné věnovat pozornost.

Podle www.radiovaticana.cz

PRAVÁ MOC JE SLUŽBA - dokončení ze str. 2

Chtěl bych, prosím, požádat všechny, kdo zaujímají zodpovědná místa na ekonomickém, politickém a sociálním poli, všechny muže a ženy dobré vůle: budme „ochránci“ stvoření, Božího plánu vepsaného do přírody, strážci bližních, životního prostředí; nedovolujme znamením zkázy a smrti, aby provázela putování tohoto našeho světa! Avšak abychom mohli „chránit“, musíme také pečovat sami o sebe! Pamatujme na to, že nenávisť, závist a pýcha špiní život! Chránit tedy znamená bdít nad svými city, nad svým srdcem, protože právě odtamtud vycházejí dobré a zlé úmysly: ty, které budují, i ty, které ničí! Nesmíme mít strach před dobrotou, ba ani před něhou!

A tady přidám ještě další poznámku: péče a ochrana vyžaduje dobrotu, je třeba žít ji s něhou. V evangeliích se svatý Josef jeví jako silný, odvážný a pracovitý muž, ale z jeho duše vysvítá velká něha, která není ctností slabocha, ba naopak, pojí se k síle ducha a všímavosti, k soucitu a opravdové otevřenosti vůči druhému, ke schopnosti milovat. Nesmíme se obávat dobroty, něhy!

Dnes na slavnost svatého Josefa slavíme zahájení služby nového římského biskupa, Petrova nástupce, a ta s sebou nese také určitou moc. Jistě, Ježíš Kristus dal Petrovi moc, ale o jakou moc se jedná? Po trojí otázce, kterou Ježíš klade Petrovi ohledně lásky, následuje trojí výzva: pas mé beránky, pas mé ovce. Nikdy nezapomínejme, že pravá moc je služba a že také papež, aby mohl tuto moc vykonávat, musí se nořit stále více do služby, jejímž zářivým vrcholem je kříž; musí hledět na pokornou, konkrétní a na ví-

ru bohatou službu svatého Josefa a jako on rozevřít náruč, chránit celý Boží lid, vroucně a něžně přijímat celé lidstvo, zvláště ty nejchudší, nejslabší a nejmenší, o kterých mluví Matouš v souvislosti s poslední soudem, který je o lásce: k těm, kdo hladoví, žizní, kdo je cizincem, je nahý, nemocný a vězněný (srov. Mt 25,31–46). Jedině ten, kdo slouží s láskou, dovede chránit!

V druhém čtení svatý Pavel mluví o Abrahámovi, který „ačkoli nebylo naděje, přece doufal a uvěřil“ (Řím 4,18). Pevní v naději proti vší naději! Také dnes, před mnoha obrysy ponurého nebe, potřebujeme vidět světlo naděje a sami naději dávat. Chránit stvoření, pohlížet s něhou a láskou na každého muže a ženu, znamená otevírat horizont naděje, vytvářet skulinu světla mezi mnoha mračny a přinášet teplo naděje! A pro věřícího, pro nás křesťany, jako pro Abraháma, pro svatého Josefa má naděje, kterou neseme, Boží horizont, který nám byl otevřen v Kristu; je založena na skále, kterou je Bůh.

Chránit Ježíše s Marií, ochraňovat veškeré stvoření, chránit každého člověka, zvláště ty nejchudší, chránit nás samotné – to je služba, kterou je povolán plnit římský biskup, ale ke které jsme povoláni všichni, abychom dali zazářit hvězdě naděje. S láskou chraňme to, co nám Bůh daroval!

Prosím o přímělu Pannu Marii, svatého Josefa, svatého Petra a Pavla, svatého Františka, aby Duch Svatý provázel moji službu. A vám všem říkám: modlete se za mne! Amen.

Přeložil Milan Glaser,

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

Šířitel pomluv změnil názor

Také hlavní strůjce obvinění na adresu bývalého jezuitského provinciála a nynějšího papeže Františka se distancoval od tvrzení, která dříve šířil, ohledně údajné kompromitace s diktátorským režimem v Argentině v 70. letech. Argentinský žurnalista Horacio Verbitsky sdělil, že po dodatečném pro-

hlášení jezuity Franze Jalicse (k tomu viz str. 5) je celý případ uzavřen a Bergoglio tedy není nikterak zodpovědný za zajetí Jalicse a dalšího španělského jezuity Orlanda Yoria vojenskou policií v roce 1976. Zprávu přinesl 22. března italský deník *Il Giornale*.

Podle www.radiovaticana.cz

Na slovíčko

Je velmi dobře, že novináři – v čele s oněmi 5600, kteří byli akreditováni u tiskového střediska Svatého stolce, a těmi, kdo přijali pozvání Svatého otce Františka na netradiční tiskovou konferenci – píší pochvalně o papeži, jež často až familiérně i dětsky, jak tomu oslovení „papa“ – „tatínek“ odpovídá, nazývají ve svých zprávách Františkem.

Je velmi dobře, že se – mnozí z nich nejen vychováni v ideálech „volnost, rovnost, bratrství“ – ztotožňují s jeho poselstvím o nutnosti, aby Církev sloužila chudým, lidem na okraji společnosti a pronásledovaným. Vždyť tato slova rozeznávají v nás, v každém člověku touhu po království, kde vládne Láska – Bůh, skrze Ježíše Krista nejvyšší spravedlivý a milosrdný, a v Duchu Svatém, jenž z obou vychází, vytváří společenství těch, kdo si již neubližují, naopak si odpustili a celý svůj pozemský život zasvěcují ochraně veškerého stvoření a řádu přirozenosti, to je řádu do přírody a přirozenosti člověka vloženého Bohem: ochraně krásných manželství, rodinných pospolitostí, místních pospolitostí obce, která se celá – nikdo není odstrčen – každé ráno a večer schází, aby Bohu děkovala skrze oběť Ježíše Krista v Duchu Svatém. Aby se dotkla pravého smyslu života a zůstávala s Kristem díky působení Ducha Svatého v srdcích očišťovaných od útoku satana, od hříchů – a zároveň se svými představenými ví, že – třeba daleko, zrovna v Římě, ve Vatikánu, je milující otec, který reprezentuje veškerý tento harmonický řád lásky, porozumění, odpuštění, smíru a rozvíjení všech svatodušních hřiven i pozemských schopností vložených do každého člověka, jehož si tento papež nesmírně váží.

Můžeme být spokojeni i šťastni, že tento Svatý otec rozvířil i v srdcích „otrlých žurnalistů“ stesk po onom ovidiovském „aurea prima aetas“.

K tomu ovšem „z lůna Církve“ zaznívají varovné hlasy „duchovní policie“, že by nový papež mohl být stoupencem teologie osvobození, liturgickým novátorem či dokonce – „všimněte si jeho gesta rukou na fotografii kdesi v buenosaireském metru“ – zednářem. Samosebou tím nejsvobodnějším.

Přísně vůči těmto svým podřízeným vystupuje renomovaný „šéf duchovní bezpečnostní služby“ otec Gabriel Amorth, když místo vyvracení podobných spekulací přímo říká, že úřadující papež je naopak v ohrožení od těchto zednářů, že může dopadnout jako jeho ctihodný předchůdce Jan Pavel I., kterého podle něj měli připravit o život právě oni „zednáři“ – milovníci peněz a kariéry, na něž prý si chtěl posvítit. Říká to kněz, jenž – jak sám udává – posloužil téměř v 80 000 případech exorcismem.

V této souvislosti je potom průhledná snaha františkánského kněze P. Boffa, nechvalně známého pionýra nejbudnější formy teologie osvobození, který se v nedávném interview chlubí, že je duchovním otcem jak bývalého prefekta Kongregace pro klérus, tak i současného Svatého otce. Takovým hlasům – duchovně nemocných – bychom nikdy neměli přikládat váhu. Vzorem je Ježíš, který nedovoloval, aby jej nemocní duchem chválili či vyznávali.

Ovšem podobně můžeme a máme pojmout snahy mnohých nekatolických či nevěřících novinářů, kteří Svatého otce Františka povrchně, vzhledem k nemoci vlastního nitra, velebí či nekriticky obdivují. Zdůrazňují přítom některé vnější prvky a projevy křesťanské víry, což se vzhledem k její podstatě stává zkreslujícím extrémem. To by ještě nemuselo být špatné. Existuje ovšem názor, dokonce má prameny ve scholastice, že každý extrém, „každá hereze“ je poukazem k pravdě. To je ovšem negativní vymezení, které vychází z hříchu (v tomto případě hříchu mysli – intelektu) a nikoli z milosti: v tom je jeho scestnost.

Církev má být chudá zcela v evangelijním smyslu – nezávislá na majetku. Ochotná jím kdykoli posloužit potřebným, jako svatý Pavel jeruzalémské církevní obci, jako kardinál Jorge Bergoglio v době argentinského státního bankrotu, když prodal část diecézního majetku, aby měl z čeho pomoci chudým překonat nejtěžší etapu krize, jako italská biskupové, kteří ve svých diecézích zřídili už za pontifikátu papeže Benedikta XVI. „minibanky“ pro všechny potřebné, čímž co do formy pojetí záchrany předstihují kyperského arcibiskupa Chrysostoma II., pokud by chtěl zachraňo-

P. Franz Jalics k obviňování Svatého otce

„Od mého vysvětlení z 15. března tohoto roku jsem dostal mnoho dotazů, proto bych chtěl doplnit následující. Cítím se k tomu víceméně povinen, protože některé komentáře odkazují na opak proti tomu, co jsem myslel.

Toto jsou skutečnosti: Orlando Yorio a já jsme nebyli páterem Bergogliem udáni. Jak jsem již ve svém dřívějším vysvětlení zdůraznil, byli jsme uvězněni kvůli jedné katechetce, která s námi nejdříve spolupracovala a později vstoupila do guerilly (kvůli chybě v překladu byla v předchozím vysvětlení označena jako muž). Tři čtvrti roku jsme ji neviděli. Dva nebo tři dny po jejím uvěznění jsme byli zatčeni také my. Důstojník, který mě vyslychal, mě poprosil o doklady. Když uviděl, že jsem se narodil v Budapešti, myslel si, že jsem ruský špión.

V argentinské jezuitské provincii a v církevních kruzích byly již roky předtím rozšířeny falešné informace, že jsme proto začali působit v chudinské čtvrti, protože sami patříme ke guerille. To tak ale nebylo. Podle mého mínění jsou tyto pomluvy důvodem, proč jsme nebyli hned propuštěni.

Dříve jsem se klonil též k názoru, že jsme obětí nějakého udání. Na konci 90. let mi ale po několika rozhovorech bylo jasné, že tato domněnka je neopodstatněná. Je proto chybné tvrdit, že bychom byli uvězněni z iniciativy pátera Bergoglia.“

Franz Jalics, 20. března 2013

(Z www.jesuiten.org přeložil -tk-)

vat hříšné bankéře a nikoli ty, kdo strádají za jejich hříchy.

Církev má být i zcela svobodná pro hlas Ducha Svatého, který jako „dynamis“ – mimořádná síla přesahuje všechny zákony a nařízení, které by tuto svobodu mohly spoutávat. Má být podobně jako u pozemského majetku na pohledu světa nezávislá, ale přesto střežící onen hlas jako nejcennější poklad – poklad víry v kříž Ježíše Krista.

Je tedy velmi dobře, že papež František ukazuje novinářům a světu, který se jimi nechává formovat, tyto extrémní chudoby a svobody, jež je třeba obdivovat. U něj ovšem nikoli jen jako poukaz k pravdě, ale jako její vyjádření, které on plně v katolické víře prožívá.

P. Oldřich

Benedikt XVI., papež a učitel Církve (III.)

Druhá apoštolská cesta Svatého otce Benedikta XVI. vedla v květnu 2006 do vlasti jeho předchůdce, papeže-přítele, do Polska. Zvláště duchovně významné bylo setkání s mládeží při večerní adoraci na Błoniach Krakovských, na velkém stadionu poblíž centra Krakova. Zde se podobně jako na Světových dnech mládeže v Kolíně nad Rýnem shromáždilo obrovské množství mladých lidí. Na začátku ranní mše svaté, která pak na stadionu následovala, stoupl počet věřících na jeden milion. Papež Benedikt už při vigílii jasně ukázal, že chce stále odpovídat na touhu mladých, kteří se chtějí modlit. Setkání s mládeží, které začínalo večer při rozžatých svíčkách, se podobala velikonoční vigilní slavnosti, pojaté v duchu živého vyznávání víry. Na velkém šestisetstisícovém setkání mládeže zaznívala osobní svědectví víry, písně, které jako modlitby vedly k závěrečnému ztišení. Svatý otec prožil s biskupy a kněžími i mladými pod „stanem setkání“ atmosféru víry, obklopen množstvím těch, kdo se s nimi modlili. Tato posvátná noc vigílie byla přinesením všech darů „všedních“ setkávání mládeže a všech společenství, která na setkání se Svatým otcem připutovala.

Tato jejich příprava na následující ranní mši svatou byla, podobně jako ona na Mariánském poli u Kolína nad Rýnem, nejen společenstvím modlitby a svědectví, tak jak tomu bývalo v prvotní Církvi, ale i tichou modlitební stráží mnoha mladých, kteří se modlili i dále po oficiálním setkání, a tak otevřeli srdce mnohých, kteří pak přicházeli na ranní slavnostní mši svatou na bloňský stadion.

Pontifikát Benedikta XVI. se vyznačoval pevným duchovním vedením, které s úctou vycházelo vstříc svobodnému hledání Boha každým člověkem. Právě na Błoniach Krakovských se toto projevovalo v přípravě na slavnostní ranní mši svatou. Mnozí lidé zde byli již několik hodin před začátkem mešní slavnosti. Přicházeli i poutníci z Ukrajiny, Běloruska, ze zemí bývalého Sovětského svazu, do-

konce i zpoza Uralu. Plni živé víry, která se v pronásledování osvědčila. Jeden starý muž dokonce nesl na svých zádech velký kříž jako oltář vyzdobený spoustou ikon. Tito lidé se chtěli setkat prostřednictvím Svatého otce s tím, koho zastupuje, s Ježíšem Kristem. Pro ně i pro další přicházející připravili biskupové a kněží krakovské arcidiecéze program vystihující směr liturgické a duchovní obnovy Církve v tomto vzácném pontifikátu: zpěvy střídané s modlitbami, čtení mešních úryvků Písma svatého, soustředěně vedené rozjímání těchto úryvků vytvořilo z ohromného množství přítomných jedno semknuté intenzivní společenství víry, připravené na slavení Nejsvětější oběti. Povznášející radost po mši svaté se nesla dále při zpěvu písní, které miliónový zástup při klidném odchodu ze stadionu ze srdce zpíval. Přítom mnozí – včetně policistů a policistek a vojáků strážících bezpečnost místa – ani neskrývali své dojetí. Zbožnost vycházela z víry katolíků v Polsku, kteří svým postojem k novému papeži dali mnohým, zvláště médií šířeným a podsouvaným postojům jasně vysvědčení o tom, že pro ně nebyl jediný papež – Polák. Věřící v Polsku vřelým přijetím papeže Benedikta XVI. dokázali, že více ctí v papeži Ježíše Krista, kterého zastupuje, než jeho národnost, a také že touto krakovskou mešní slavností je nový Svatý otec Benedikt XVI. opět více spojil s naším Pánem, kvůli němuž přišli na večerní a noční adoraci i na ranní mši svatou.

Dalším překvapením pontifikátu Svatého otce Benedikta XVI. byla jeho apoštolská návštěva ve Španělsku. Papež přijal pozvání španělských biskupů a zúčastnil se v červenci roku 2006 Světového setkání rodin ve Valencii. Ve valencijském městě umění a věd se nejprve zúčastnil, podobně jako nedávno v Polsku, podvečerní přípravy na mši svatou následujícího dne. Sešlo se přes půl miliónu příslušníků rodin – všechny generace. To, co připravila Církve v Krakově jako určitou formu přípravy na mši svatou blížící se tradičním

přípravám na mši svatou pocházející již z apoštolských dob, doznalo nyní při setkání se Svatým otcem rozšíření na všechny generace. Byla tak představena nejen část Církve, mládež, ale její celek na cestě k nejdůležitější svatodušní obnově, kterou je niterná účast na mši svaté – rozvíjení vztahu k Ježíši Kristu, našemu Pánu.

Program se skládal z vyprávění a svědectví rodin vybraných z různých koutů světa. Vystoupili zde také představitelé různých center pro rodinu, biskupové z různých částí světa a také představitelé jiných křesťanských církví. Při večerní bohoslužbě slova, již vedl Svatý otec Benedikt XVI., vystoupily jak děti se svými rodiči, tak také prarodiče.

Papež Benedikt již ve světle své první encykliky *Deus caritas est* vyzval k přijetí a šíření něžnosti: „Něha, s níž nás naši rodiče přijali a doprovázeli na prvních krůčcích v tomto světě, je jakoby znamením a svátostným prodloužením dobrotivé lásky Boha, od něhož pocházíme. Zkušenost, že jsme přijímáni a milováni Bohem a našimi rodiči, představuje pevný základ, který neustále usnadňuje růst a autentický vývoj člověka a který nám tolik pomáhá dozrávat na cestě k pravdě a lásce, stejně tak jako vycházet z nás samých, abychom vstoupili do společenství s druhými a s Bohem.“

Proti názorům rozkládajícím společnost rozvinul krásu instituce, která je jejím základem: „Rodina je instituce, která je prostředníkem mezi jednotlivcem a společností, a nic ji nemůže zcela nahradit. Sama se zakládá především na hlubokém osobním vztahu manžela a manželky, založeném na citovém poutu a vzájemném porozumění. Proto se jí dostává hojně Boží pomoci ve svátosti manželství, v níž spočívá pravé povolání ke svatosti.“

Pro shromážděné manžele spojené svátostným poutem zdůraznil jejich naprostě „ano“, které si navždy slíbili.

Ti, kdo na začátku pontifikátu šířili zkreslený pohled na papeže jako na představitele kléru zahleděného do vědeckých a „církevních“ problémů, mohli s překvapením zjistit, že tento papež je velmi moderní a problémy vidí tam, kde jsou nejvážnější – v rodinách. A ty dokáže učit, jak na své pastorační cestě ve španělské Valencii dosvědčil, pro ně tolik potřebné „vědě zodpovědné lásky“.

Maják křesťanské bliženské lásky

Svatá Alžběta z Hessen-Darmstadtu

Alžběta z Hessen-Darmstadtu (1864–1918) je německá princezna, která se svým sňatkem s velkoknížetem Sergejem Alexandrovičem stala členkou carské rodiny Romanovců v Rusku. Tam je známa jako velkokněžna Jelizaveta Fjodorovna Romanovová.

Z podnětu 21. světového dne nemocných 11. února 2013 představuje P. Erich Maria Fink tuto mimořádnou ženu, která se obětovala ve službě svým bližním. Pro něho je bezpochyby zářivým příkladem křesťanské svatosti. Ve smyslu učení blahoslaveného Jana Pavla II. se přimlouvá za to, abychom působení Ducha Svatého a s tím spojenou možností opravdové svatosti přiznali také u jiných vyznání. Jelizaveta Fjodorovna je jednou ze světic ruské ortodoxní církve, která založením řádu vyznačujícího se charitou vstoupila ve východní církvi na zcela novou půdu a nakonec zakončila svoji cestu jako mučednice.

Během moji činnosti v Rusku mi svatá Jelizaveta Fjodorovna přirostla velmi k srdci. Stále více a více jsem v ní spatřoval přímo ideální patronku pro náš apoštolát. Byla pro mne duchovní průvodkyní a opravdovým příkladem svatosti. Jsou různé momenty, které mě s ní spojují a na které mohu navázat. Jedním z nich je cesta, která ji jako Němku vedla do Ruska. Musela se učit řeč a začala s upřímnou oddaností milovat ruský národ. Až do konce svého života zůstala věrná svému ušlechtilému patriotismu, jehož předmětem byla nová vlast. Stále více a hlouběji se vžívala do svého povolání, dosvědčovat chudým a ubohým lásku nebeského Otce. Její díla milosrdenství byla založena na pomáhajícím a uzdravujícím duchu, jak je jen schopen vyzařovat nějaký člověk, který žije ve stálém spojení s obětující se Kristem. Úplně odevzdání plnila se svatou radostí a stávala se záštitou křesťanské spirituality s neodolatelnou přitažlivostí. Po brzké smrti jejího manžela vyvstala pro ni možnost založit vlastní řád. Ve všem šla svým sestrám pokorně a silně příkladem. Korunovací své odevzdanosti našla v mučednictví, které ji zavedlo na východní Ural, kde mohla vydat svoje poslední svědectví své odpouštějící lásky.

Svatá Alžběta Durynská

I když se Alžběta narodila 1. listopadu 1864 v protestantské rodině a byla evangelicky pokřtěná, považovala svatou Alžbětu Durynskou za svoji patronku. Vždyť rod jejího otce, velkovévody Ludvíka IV.

z Hessen-Darmstadtu, odvozoval svoje kořeny od této předreformační svěťce (1207–1231). Od dětství zaměřovala Alžběta pohled na svoji patronku, která – jak sama dosvědčila – měla obrovský vliv na utváření její duše. K tomu přispívala výchova k jednoduchosti, práci a soucitu s potřebnými. Její matka Alice, princezna z Velké Británie a Irska, dcera britské královny Viktorie, ji brala už jako malé děvčátko s sebou na návštěvy nemocných ve špitálech a přinášela trpícím lidem květiny, nebo dobrá slova. Tak se zrodilo u mladé Alžběty přání následovat svoji patronku v dobročinnosti. Když měla 14 let, zemřela její matka na záškrť. Spolu se svojí starší sestrou Viktorií se musela starat ještě o další čtyři mladší sourozence.

Svatá Alžběta z Hessen-Darmstadtu

Sňatek s velkoknížetem Sergejem

To, že Alžběta měla silnou vůli, dokázala také při volbě manžela. Sňatek s ruským velkoknížetem Sergejem Alexandrovičem Romanovem, synem cara Alexandra II. a bratrem jeho nástupce, cara Alexandra III., byl opravdovým sňatkem z lásky. Na jednom setkání rodin se do něho zamilovala a nenechala se od svého rozhodnutí odvrátit ani silným odporem příbuzných. Hlavně její babička, britská královna Viktorie, projevovala politické výhrady vůči Rusku. Kromě toho už vyhlédla pro Alžbětu dědičného prince Friedricha z Badenu. Také nabídku pozdějšího německého císaře Wilhelma II. Alžběta odmítla.

Svatba 3. června 1884 v kapli Zimního paláce v St. Peterburgu, na niž přicestovala celá rodina z Německa, se stala pro devatenáctiletou nevěstu klíčovým zážitkem. Její nová vlast jí připravila velice přátelské přijetí, jaké nečekala. Libánky se svým mužem strávila na jedné venkovské usedlosti. Tam poznala mezi lidem nepředstavitelnou bídu. Skrovný život v chudých domech, nekvalifikovaná lékařská péče, všechno se jí tak velice dotýkalo do té míry, že odsunula stranou veškeré své svatební pocity a okamžitě přemýšlela o možné pomoci. Když se například dověděla, že děti umírají při porodu, zavedla spolu se svým mužem přijetí porodní babičky a zařízení porodní kliniky. Byla s tímto projektem tak úzce spojena, že se později stala mnohým dětem, které tam přišly na svět, dokonce křestní kmotrou.

Objevení svátosti

Na svatební oslavě se potkala její o šest let mladší sestra Viktorie Alix s pozdějším carem Mikulášem II. S jejich sňatkem 26. listopadu 1894 musela nová carena, nyní Alexandra Fjodorovna, přijmout ihned ruské pravoslavné vyznání. U Alžběty tomu bylo jinak. V jejím postavení nebyl takový krok vyžadován. Ale přesto se začala spolu se svým mužem modlit a pravidelně navštěvovat ortodoxní bohoslužby. Byla podmaněna svatou liturgií a cítila narůstající touhu přijmout svaté přijímání. Začala se intenzivně zabývat otázkami víry. Spolu se svým mužem studovala náboženské knihy a bavila se s ortodoxními kněžími o dogmatických otázkách.

Rozhodující se stala nakonec cesta do Jeruzaléma. V roce 1888 byl vysvěcen ruský pravoslavný kostel Marie Magdalény na Olivové hoře, který vystavěl car Alexandr III. k počtě své matky, carevny Marie Alexandrovny, která zemřela roku 1880. Protože on sám byl zaneprázdňený, poslal jako zástupce carské rodiny na slavnosti do Svaté země svého bratra Sergeje.

Dojata tamější atmosférou, zvolala Alžběta: „Jak velice ráda bych byla tady pochována!“ Svaté přání, které se později ukázalo jako prorocké. Když se vrátila domů, sdělila své rodině v Německu své pevné rozhodnutí ke konverzi. Otec reagoval přímo rozhněvaně. Ve vši trpělivosti mu psala podrobné dopisy, poslala mu dokonce teologické vysvětlení protopresbytera Jana Janiševa o věroučných rozdílech mezi pravoslavným a protestantským chápáním víry, do něhož jsou zahrnuty osobní poznámky o jedinečném postavení Boží Matky Marie. Ale všechna vysvětlení nemohla otce uklidnit, což citlivou Alžbětu velmi bolelo. Vždycky zdůrazňovala, že se nedala nijak ovlivnit svým mužem, ale že jednala z povinnosti svědomí.

V jednom dopisu otci píše: „Měním náboženství z čistého přesvědčení, že to je nejvyšší náboženství, a dělám to z hlubokého přesvědčení a jistoty, že je Bohem požehnáno.“ Svému bratru Ernstu Ludvíkovi napsala: „Dělám to s horoucí vírou, protože cítím, že se stanu lepší křesťankou a učiním další krok k Bohu.“ O sobotě před Květnou nedělí, 25. dubna 1891, uskutečnila přestup od evangelicko-luterského k ruskému pravoslavnému vyznání, přidržovala se ale pevně katolické Alžběty Durynské jako své patronky podle jména.

Generální guvernér Moskvy

Ještě v témže roce 1891 povýšil car Alexandr III. svého bratra Sergeje na generálního guvernéra Moskvy. Dopusud vedla Alžběta se svým mužem ve St. Peterburgu poměrně klidný život. Přestěhování do Moskvy postavilo oba před velkou veřejnou zodpovědnost. Celou svou silou se pokoušela Alžběta stát svému muži po boku. Vždycky byla přítomná.

Ráda se pěkně oblékala pro vystoupení a nenuceně tančila na plesech a recepčních. Současně se ale věnovala neúnavně dílu milosrdenství. Od začátku navštěvovala nemocnice, starobince, sirotčince

Sergej Alexandrovič Romanov

a vězení. Všude se pokoušela mírnit bídu a zlepšovat životní podmínky. Když v roce 1904 vypukla válka s Japonskem, dělala všechno, aby zmírnila osud vojáků. Organizovala pomoc pro nasazené ve válce a posílala celé lazaretní vlaky s léky, obzovným materiálem a dárky na frontu. Její příklad vyvolal v obyvatelstvu pravidelnou pomoc. Všechny sály v Kremlu byly přeměněny v dílny. Uprostřed pod malbami a zlatými ornamenty stály šicí stroje, na nichž pracovaly ženy od rána do večera. Jenom trůnní sál zůstal nedotčený. Mezi tím se pohybovala Alžběta a darovala pilným pomocníkům svůj něžný úsměv. Nosila jednoduché šedé šaty a malý kloboúk. Vlna solidarity, která začala v Moskvě, pronikala postupně i do provincií. Mezi pomocnicemi bylo mladé děvče, které se jmenovalo Valentina Cvětková. Když ji Alžběta potkala, řekla o ní: „Valentina bude moje.“ K 16. narozeninám dostala od Alžběty blahopřání, v němž jí velkokněžna osobně napsala, že člověk může dosáhnout štěstí na zemi jenom evangelijní láskou k Bohu a k lidem a dílem milosrdenství. Valentina se stala později řádovou sestrou Barborou a nejdůvěrnější sestrou Alžběty a doprovázela ji až ke smrti, ba dokonce až k místu posledního odpočinku v Jeruzalémě.

Atentát a velkodušná gesta odpuštění

Dne 18. února 1905 byl Alžbětin muž zavražděn. Atentátník Ivan Kaljajev pocházel z teroristického spolku, který byl

založen roku 1901 s cílem vyvolat revoluci pomocí vražedných útoků. Hodil na Sergeje, který se právě chystal vozem do práce, bombu přímo na hrud'. Alžběta slyšela výbuch nedaleko svého bytu a ihned tušila, co se stalo. Už delší dobu se připravovalo spiknutí proti jejímu muži. Spěchala na ulici a zůstala při vědomí, i když se jí naskytl strašlivý obraz. Celé tělo jejího muže bylo roztrháno, jenom obličej zůstal zachován. Sklonila se a začala bez křiku a pláče sbírat části mrtvolky a skládat je k sobě. Při modlitbě doprovázela máry do kostela k první bohoslužbě. Ještě několik dnů přinášeli lidé další části těla. Srdce našli na střeše sousedního domu. Tři dny po atentátu navštívila Alžběta vraha ve vězení. Předala mu odpuštění svým jménem i jménem svého muže, kromě toho mu dala malou mariánskou ikonu a Nový zákon. On ji ale odmítl a odmítl také její snahu o omilostnění. Také navštívila v nemocnici kočího ještě před pohřbem svého muže. Nakonec nechala postavit na místě, kde ukončil Sergej svůj život, kříž s nápisem: „Pane, odpusť jim, neboť nevědí, co činí!“ Když Lenin při svém příchodu do Moskvy tento kříž spatřil, popadla ho zuřivost. Nechal si přinést lano, udělal okolo kříže smyčku a strhl jej vlastnoručně se svými pomocníky.

Založení kláštera Marty a Marie

Manželství Alžbětino zůstalo bezdětné. Podle jejího svědectví to ale nebylo fiktivní manželství, jak se někdy tvrdí. Přála všem manželům tak vydařený milostný vztah, jaký směla prožít se Sergejem. Na několik let si vzali do opatrování osiřelé děti z přibuzenstva a osvědčili se jako výborní rodiče.

Teď byla ale Alžběta volná a mohla uskutečnit to, po čem její duše toužila. Po dlouhém zápasu akceptovala ruská pravoslavná církev její stanovy pro novou formu řádového života s důrazem na charitativní činnosti. Když bylo vysvěceno prvních 17 sester spolu s ní dne 22. dubna 1910, řekla: „Opouštím tento svět plný lesku, kde jsem zastávala skvělé postavení, ale společně s vámi všemi vystupuji vzhůru do vznešeného světa, do světa ubohých a trpících.“ Klášterní budova s kostelem, bytem pro kněze, kuchyní pro chudé, nemocnicí, operačním sálem a obvazištěm,

lékárnou, knihovnou a třídami pro dívky byly ihned vybudovány. Rád rozkvetl a rozvíjel především během první světové války neuvěřitelnou činnost. Ale bolševici učinili tomuto působení náhlý konec. V dubnu 1918 byla nejprve zatčena Alžběta jako členka carské rodiny, roku 1926 byly poslední sestry deportovány do střední Asie. Klášter byl uzavřen.

Svatá smrt v duchu nepomíjivé lásky

Alžběta přišla s Barborou přes Perm a Jekatěrinburg do Alapajevska, kde byla 18. července 1918 svržena spolu s dalšími šesti příbuznými do 64 metrů hluboké opuštěné důlní šachty. Také tady byla její poslední slova: „Pane, odpusť jim, neboť nevědí, co činí!“ V 15 metrech zůstala ležet těžce zraněná na dřevěném výstupku. U ní byl 32letý kníže Johan, kterému udělala z částí svého řeholního oděvu obvaz na hlavu. Vrazi dodatečně sypali do jámy nehašené vápno a zapalovali ruční granáty. Dva z nich zůstaly ležet nevybuchlé přímo vedle Alžběty. Ještě po několik dnů bylo slyšet ze šachty modlitby a cherubínské zpěvy. O tři měsíce později byly mrtvoly uschovány a přes Čítu na Sibiři dopraveny do Pekingu, kam přišly v dubnu 1920. Na prsou Alžběty našli pod oděvem skrytou ikonu Krista, kterou pozhlednala cara Alexandra III. při své konverzi. Ještě v Číně byly mrtvoly Alžběty a Barbory úplně nezetlelé. Z iniciativy německých příbuzných byly obě mrtvoly dopraveny přes Egypt do Jeruzaléma, kde byly pochovány roku 1921 v kostele svaté Marie Magdalény.

Výhled

Alžběta byla roku 1981 ruskou pravoslavnou zahraniční církví prohlášena za svatou, roku 1992 se k rozhodnutí připojil moskevský patriarchát. Klášter v Moskvě byl v roce 1994 znovu oživen. Po celém světě začínají růst různé akce v duchu svaté Alžběty. Podle mojí úvahy je postavou, která získává mezináboženskou, nadkonfesní uznání a v mnohém směru může zprostředkovat podněty k jednotě. Ani katolíkům nestojí nic v cestě, aby svatou Alžbětu z Ruska přijali do svého soukromého života víry a vyzývali ji jako přímluvkyni.

Z Kirche heute 2/2013 přeložil -mp-

Vyznání víry jako osobní modlitba

Věřím v Tebe, jediný Bože, Otče všemohoucí,

Stvořiteli nebe i země, všeho viditelného i neviditelného.

Věřím v Tebe, věřím Tobě, důvěřuji Ti, nebeský Otče.

Děkuji Ti, že jsi stvořil krásný svět; že jsi stvořil anděly, naše nebeské přátele a ochránce; že jsi z lásky stvořil mne a moje drahé a že jsi nás ve křtu přijal za svoje děti. Děkuji Ti, že jsi nás povolal ke spolupráci na Tvém stvořitelském díle; že i skrze naši manželskou lásku mohou přicházet na svět noví lidé; a že jsi nám svěřil svět, abychom o něj pečovali.

Prosím Tě o všechnu sílu a schopnosti, které potřebuji k dobrému vykonávání všech úkolů, které jsi mi svěřil a ještě svěříš. Pomož mi, ať jsem dobrým správcem Tvého stvoření.

Klaním se Ti, Bože Otče, a miluji Tě.

Věřím v Tebe, jediný Pane, Ježíši Kriste,

jednorozený Synu Boží, který ses zrodil z Otce přede všemi věky – Bůh z Boha, Světlo ze Světla, pravý Bůh z pravého Boha; zrozený, nestvořený, jedné podstaty s Otcem, skrze Tebe všechno je stvořeno. Tys pro nás lidi a pro naši spásu sestoupil z nebe. Skrze Duchu Svatého jsi přijal tělo z Marie Panny a stal ses člověkem. Byl jsi za nás ukřižován, za dnů Pontia Piláta jsi byl umučen a pohřben. Třetího dne jsi vstal z mrtvých podle Písma. Vstoupil jsi do nebe, sedíš po pravici Boha, Otce všemohoucího. Odtud přijdeš soudit živé i mrtvé a Tvoje království bude bez konce.

Věřím v Tebe, věřím Tobě, důvěřuji Ti, Pane Ježíši.

Děkuji Ti, že jsi mě svou smrtí zachránil a svým vzkříšením mi dal nový život. Děkuji Ti, že zůstáváš se mnou v Eucharistii, že za Tebou mohu kdykoliv přijít ke svatostánku.

Děkuji Ti, že jsi mě povolal ke spolupráci na svém díle spásy světa. Prosím Tě o Tvé vedení, aby se mi tento úkol podařilo naplnovat co nejlépe. Prosím Tě, chraň všechny mé drahé.

Klaním se Ti, Pane Ježíši, a miluji Tě.

Věřím v Tebe, Duchu Svatý,

Pane a Dárce života, který z Otce i Syna vycházíš, s Otcem i Synem jsi zároveň uctíván a oslavován a mluvil jsi ústy proroků.

Věřím v Tebe, věřím Tobě, důvěřuji Ti, Duchu Svatý.

Děkuji Ti, že mě naplňuješ a posvěcuješ, že mi dáváš svých sedmero darů pro plný křesťanský život, že jsi v mém nitru plamenem i pramenem lásky k Bohu i k lidem.

Prosím Tě, abys mě osvěcoval a stále více naplňoval dary moudrosti, rozumu, rady, síly, umění, zbožnosti a bázně Boží. Buď v mých činech, slovech i myšlenkách, aby zrcadlily Boží krásu a lásku. Naplňuj svojí láskou a veď k sobě všechny, na které myslím v modlitbě.

Klaním se Ti, Duchu Svatý, a miluji Tě.

Věřím v jednu svatou, všeobecnou, apoštolskou církev,

kteřá je naší učitelkou, strážkyní Boží pravdy, je naší rodinou, kterou založil náš Pán a v níž zůstává s námi až do konce časů.

Děkuji Ti za církev, svůj domov, Pane. Prosím Tě, ochraňuj ji a veď k sobě.

Vyznávám jeden křest na odpuštění hříchů,

skrze nějž jsme se stali členy této Boží rodiny.

Děkuji Ti za křest, Pane, a za svátost smíření a všechny ostatní svátosti.

Očekávám vzkříšení mrtvých a život budoucího věku

v království, které pro nás odešel připravit náš Pán a kde máme v radosti žít s Ním navždy.

Děkuji Ti, Pane, za tuto velkou radost, která začíná už tady na zemi ve Tvé přítomnosti a bude pokračovat na věky věků.

Amen.

Andrea Šimečková

Římskokatolická farnost Kvasice (okr. Kroměříž) zve na **ŽEHNÁNÍ AUTOMOBILŮ A ŘIDIČŮ NA ZAČÁTKU SEZŮNY**. Termíny: **neděle 7. dubna a 14. dubna 2013 ve 14 hodin v Kvasicích**. Bohoslužba ve farním kostele, žehnání na náměstí před kostelem.

LITURGICKÁ ČTENÍ - dokončení ze str. 3

podobnou Synu člověka, oblečenou do řízy a přepásanou na prsou zlatým pásem.

Když jsem ho uviděl, padl jsem mu k nohám jako mrtvý. On na mě položil pravici a řekl: „Nic se neboj! Já jsem První i Poslední, Živý. Byl jsem mrtev, a hle – jsem živ na věky věků a mám klíče od smrti a podsvětí. Napiš tedy své vidění: nynější i to, které přijde později.“

Evangelium – Jan 20,19–31

Když byl večer prvního dne v týdnu, přišel Ježíš tam, kde byli učedníci. Ze strachu před židy měli dveře zavřeny. Stanul mezi nimi a řekl: „Pokoj vám!“ Po těch slovech jim ukázal ruce a bok. Když učedníci viděli Pána, zaradovali se.

Znovu jim řekl: „Pokoj vám! Jako Otec poslal mne, tak i já posílám vás.“ Po těch slovech na ně dechl a řekl jim: „Přijměte Ducha Svatého. Komu hříchy odpustíte, tomu jsou odpuštěny, komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou.“ Tomáš, jeden ze Dvanácti, zvaný Blíženec, nebyl s nimi, když Ježíš přišel. Ostatní učedníci mu říkali: „Viděli jsme Pána.“ On jim však odpověděl: „Dokud nevidím na jeho ruku jizvy po hřebecích a nevložit svůj prst na místo hřebců a nevložit svou ruku do jeho boku, neuvěřím.“

Za týden byli jeho učedníci zase uvnitř a Tomáš s nimi. Ježíš přišel zavřenými dveřmi, stanul mezi nimi a řekl: „Pokoj vám!“ Potom vyzval Tomáše: „Vlož sem prst a podívej se na mé ruce, vztáhni ruku a vlož ji do mého boku; a nebuď nevěřící, ale věřící.“ Tomáš mu odpověděl: „Pán můj a Bůh můj!“

Ježíš mu řekl: „Protože jsi mě uviděl, uvěřil jsi. Blahoslavení, kdo neviděli, a přesto uvěřili.“

Ježíš vykonal před svými učedníky ještě mnoho jiných zázraků, ale o těch v této knize není řeč. Tyto však jsem zaznamenal, abyste věřili, že Ježíš je Mesiáš, Syn Boží, a s vírou abyste měli život v jeho jménu.

Katechismus andělů (17)

ANDĚLÉ ZEMŘELÝCH

Mají svatí andělé zvláštní místo v liturgii za zemřelé?

Během celé podivuhodné liturgie za zemřelé, od modlitby doporučující duši Bohu až po zádušní mši, zaujímají andělé důležité místo a plní prvořadou úlohu. Pro to mohou být dva důvody. Předně křesťanská smrt je jen návratem do ráje; a andělé, kteří uzavírají vchod do pozemského ráje, napříště zakázaného hříšnému člověku, jsou titiž, kteří mu znovu otevírají všechny vznešené brány nebe. Je tedy přirozené, že tam připravují náš vstup, a to nikoliv jako zřizenci zachovávající etiketu, ale jako zachránci, kteří uprostřed vichřice vytahují ven trosečníky. I démoni se zajímají o umírající, ale aby je unesli z říše světla a podrobili je otroctví satana. Stejně tak dobří andělé podírají trýzněnou duši v tomto posledním zápase.

Jaké jsou hlavní liturgické modlitby, které se vztahují na přítomnost andělů v okamžiku smrti?

V římském rituálu se činnost andělů zmiňuje v průběhu těchto modliteb: *Proficiscere, anima christiana* (Vyjdi, křesťanská duše), *Commendo te* (Svěřuji tě), *Subvenite, sancti Dei* (Přijďte, svatí Boží) a *In paradysum* (Do ráje) ve chvíli odnášení těla k pohřbu. Sluší se připojit proslulé offertorium ze mše *Requiem*, které zdůrazňuje roli archanděla Michaela. Všechny tyto modlitby popisují příchod andělů, aby se setkali s duší zemřelého, doprovázeli ji a uvítali v ráji. Také liturgická modlitba žehnání hrobu zmiňuje přítomnost anděla pověřeného střežením hrobu: „Ó Bože, který svou dobrotivostí dáváš odpočinout duším věřících, rač požehnat tento hrob a vyslat světlo svatého anděla, aby jej střežil.“

Co říká modlitba „Subvenite“?

Když umírající vydechne naposled, ti, již ho obklopují a kteří se mu snažili pomoci vyslovit naposledy jméno Ježíš, zazpívají: „Svatý Bože, přijď k němu; andělé Pána, pojdte mu naproti. Buďte zde, abyste přijali jeho duši a donesli ji před Nejvyššího. Kéž tě přijme Kristus, který tě volá mezi své! Kéž tě doprovodí andělé až do

lůna Abraháмова! Dej mu, Pane, odpočívání věčné a ať mu tvé světlo navždy svítí. Odneste jeho duši před Nejvyššího.“

O čem mluví modlitba „In paradysum“?

In paradysum, liturgická píseň doprovázející tělo na hřbitov, je jedním z nejkrásnějších příkladů nadpřirozené radosti, kterou Církev vzbuzuje ve svých dětech tváří v tvář smrti: „Kéž tě andělé přivedou do ráje; kéž tě při příchodu přijmou mučedníci a kéž tě vedou do svatého města Jeruzaléma. Kéž tě uvítá chór andělů a kéž se ve společnosti ubohého Lazara těšíš věčnému odpočinku.“

Je smyslem přítomnosti andělů pouze to, aby vytvářeli brilantní doprovod duši zemřelého?

Ne, před tím, než duše opustí tělo, svedou andělé skutečný zápas s mocnostmi temnot, které se opakovanými útoky pokoušejí zatáhnout duši do hlubin vzpoury a beznaděje. Úloha pomáhat v případě smrti je svěřena zvláště archandělu Michaelovi, „praporečnicku Božimu“ (*signifer*), který ochraňuje duše před vlivem ďábla a přivádí je ke světlu: *repraesentet eas in lucem sanctam* (ať je učiní přítomnými ve svatém světle – offertorium ze zádušní mše).

Vztahuje se to rovněž na soukromý soud?

Ano, liturgické texty a spisy církevních Otců, které sprádají tkanivo Tradice, uvažují o rozlišující úloze andělů při soukromém soudu. Jsou to ti andělé, které řečtí Otcové nazvali anděly – průvodci duší, pověřenými dovést duši zemřelého až do blaženého příbytku. Svatý Cyril Alexandrijský popisuje tento doprovod takto: „Duše zemřelých jsou odváděny svatými anděly, postupně procházejí různým prostředím (rozuměj: stupni postupného očišťování) a přitom narážejí na jakási celní místa kontrolující vstup, která si tyto duše podrobují a zabráňují jejich vstupu. Každé takové celní místo předkládá duším jejich vlastní hříchy.“ Tuto zkoušku, která je dílem anděla *psychagoga* (tj. průvodce duší), připisuje tradice svatému Michaelovi.

(Pokračování)

Přeložili ing. Antonín Džbánek
a P. Štěpán M. Filip OP

M

ili čtenáři, nabízíme Vám doprodej knihy
Henriho Nouwena PROMĚŇ MŮJ NÁŘEK V TANEC
(z angličtiny přeložila Jana Zelenková).

Z úvodu knihy:

Utrpení, která my všichni musíme snášet, vyžadují samozřejmě více než slova, dokonce více než ta duchovní. Výmluvné fráze nedokážou utišit naši hlubokou bolest. Ale přesto nacházíme něco, co nás vede a provází dál. Slyšíme pozvání, abychom dovolili našemu pláči, aby se stal místem uzdravení, a našemu smutku, aby se stal skrze bolest cestou k tanci. O kom to Ježíš řekl, že bude blahoslaven? „Ti, kdo pláčou.“ (Mt 5,4) Naučíme se otevřeně dívat na naše ztráty a nevyhýbat se jim. Tím, že budeme vítat životní bolesti jinak než vzdorem, můžeme nacházet něco neočekávaného. Tím, že pozveme Boha do našich těžkostí, položíme základy životu – dokonce i s jeho smutnými chvílemi – v radosti a naději. Když se přestaneme dychtivě chápat našeho života, může nám nakonec být dáno více, než bychom pro sebe kdy mohli získat. A naučíme se cestě hlubší lásky pro druhé.

Jak se můžeme této cestě naučit? Mnozí z nás jsou v pokušení myslet si,

že když trpíme, je jedinou důležitou věcí, abychom byli zbaveni bolesti. Chceme za všech okolností utéci. Ale pokud se naučíme spíše projít utrpením než se mu vyhnout, pak je budeme přijímat jinak.

Budeme ochotni dovolit, aby nás něco naučilo. Dokonce začneme vidět, jak ho Bůh dokáže využít k určitému většímu závěru. Utrpení se stane něčím jiným než zlem nebo kletbou, které je třeba se za každou cenu vyhnout, stane se cestou k hlubšímu naplnění. Konečně, nářek znamená vyrovnat se s tím, co nás zraňuje v přítomnosti Toho, kdo dokáže léčit.

To ovšem není snadné. Tento tanec obvykle neobsahuje kroky, které nevyžadují žádné úsilí. Možná budeme muset trénovat. S tímto úmyslem popisuje tato knížka pět kroků života, který má základy v Bohu. Tyto kroky nepřimějí bolest, aby zmizela. Neznamena to, že můžeme očekávat, že se vyhneme stinným údolím

a dlouhým nocím. Ale tyto kroky v tanci podle uzdravující Boží choreografie nám dovolí pohybovat se elegantně uprostřed toho, co nás zraňuje, a nacházet uzdravení tím, že sneseme všechno, co by nás mohlo dohnat k zoufalství. Konečně, můžeme najít uzdravení, které dovolí našemu zraněnému duchu, aby znovu tančil, které nám dovoluje tančit bez obav z utrpení, nebo dokonce smrti, protože se naučíme žít s trvalou nadějí.

Cena po slevě 20 Kč

*Matice cyrilometodějská s. r. o.,
brož., 133x202 mm, 120 stran,
cena před slevou 129 Kč*

Akce platí do vyprodání zásob.

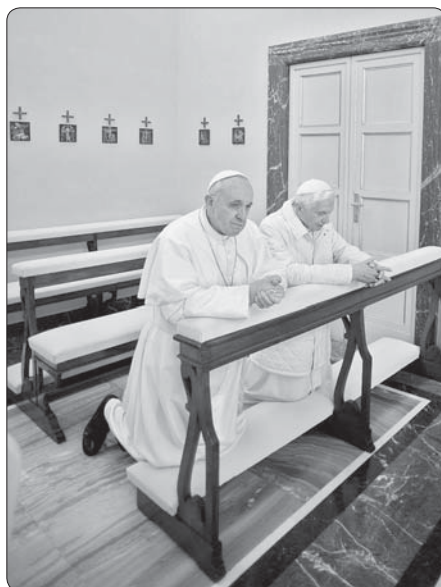
Setkání Svatého otce Františka s Benediktem XVI.

Setkání dvou papežů v Castel Gandolfo píše dějiny – takové tituly se objevily ve sdělovacích prostředcích, když psaly o návštěvě papeže Františka u Benedikta XVI. (23. března). Obdobná „historická hodina“ uhořela v roce 1294, avšak byla o poznání méně potěšitelná. Nově zvolený Bonifác VIII. v obavě o stabilitu svého pontifikátu tehdy nechává uvrhnout do vězení abdikujícího Celestina V.

Papež František dopoledne ještě před odletem do Castel Gandolfo přijal na soukromé audienci nedávno zvoleného koptského katolického patriarchu Ibrahima Isaaca Sidraka. Před polednem pak odletěl do letní papežské rezidence na břehu Albánského jezera.

„Vrtulník přistál kolem čtvrt na jednu a vůz s emeritním papežem se přiblížil k přistávací ploše. Jakmile papež František vystoupil, Benedikt XVI. k němu přistoupil a objali se spolu. Pak nastou-

pili do auta – Svatý otec František si sedl napravo, tedy na místo běžně vyhrazené papeži, Benedikt XVI. nalevo. Ve voze byl ještě Mons. Gänswein, prefekt Papežského domu. Po příjezdu do Apoštol-

ského paláce se ihned odebrali do kaple k modlitbě. Emeritní papež chtěl papeži Františkovi nabídnout čestné místo, ale ten řekl: »Jste bratři.« Trval na tom, aby poklekl ve stejné lavici.

Po krátké modlitbě se odebrali do knihovny k soukromému setkání, které trvalo asi 45 minut. Papež František přinesl Benediktovi XVI. mariánskou ikonu »pokorné Madony«. Při předávání vysvětlil, že je darem za mnohé příklady pokory, které Benedikt XVI. poskytl během svého pontifikátu. Setkání proběhlo ve velmi bratrském duchu, papežové spolu hovořili italsky. Následoval oběd společně s oběma sekretáři Benedikta XVI. – Mons. Gänsweinem a Mons. Xuerebem. Jedinou zcela soukromou částí setkání byl rozhovor v knihovně,“ uvedl tiskový mluvčí Svatého stolce, P. Federico Lombardi. V odpoledních hodinách papež František odletěl zpět do Vatikánu.

Podle www.radiovaticana.cz

Pondělí 8. 4. 2013: 6:05 Octava dies (714. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **6:35** Post Scriptum s P. Petrem Vaculíkem **7:00** Putování modrou planetou: Ekvádor, země pod Andami **7:40** Přejeme si... **7:55** Terra Santa News: 3. 4. 2013 **8:15** Outdoor Films s Jarmilou Štukovou (14. díl) **9:45** K Teen cez pervitín **10:00** Nedělní čtení: 2. neděle velikonoční **10:30** Léta letí k andělům (30. díl): Jan Potměšil **10:50** Salesko **11:10** Vzdělávání v Nigérii **11:30** NOEkreace (177. díl) **11:40** Sedmihlášky (41. díl): O Kačenkách Kateřinkách **11:45** Bible pro nejmenší: Země zaslíbená **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Devítka na Dostavníku 2012 [P] **12:30** Až na konec světa **13:35** Octava dies (714. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **14:05** Město s pěti věžemi **14:25** Příroda a Natura 2000 (16. díl): Děhylovský potok – Štěpán, ptačí oblast Poodří **14:55** Noční univerzita: P. Jacques Philippe – Ošetřil jeho rány (2. část) [P] **16:00** V souvislostech (5. díl) **16:15** Světoznámé výšivky z Cifera **16:30** Godzone magazín **17:00** NOEparáda (210. díl) [L] **18:05** Salesiánský magazín [P] **18:25** Sedmihlášky (41. díl): O Kačenkách Kateřinkách **18:30** Bible pro nejmenší: Samson **18:40** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (1. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **19:00** Život koncilu (8. díl) **19:15** Přejeme si... **19:30** Nábožné združení svatého Josefa **20:00** Příběhy odvahy a víry: Popraviště Butovo: Ruská Golgota [P] **20:25** Princ, který si vybral Dona Boska **21:10** Na koberečku s Agnieszkou Holland **21:20** Odkaz předků (5. díl): Stará Voda **21:40** Kateřina Lachmanová – Vstanu a půjdu k svému otci **22:55** Octava dies (714. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **23:30** Kulatý stůl: Mobilní hospicová péče **1:00** Poslech Radia Proglas [L].

Úterý 9. 4. 2013: 6:05 Pocta sv. Václavu **7:10** Obec Šúrovec **7:20** Jezuité o: Ignác z Loyoly **7:40** Hlubinami vesmíru s Janem Kondziolkou **8:30** Octava dies (714. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **9:05** U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (73. díl) **10:30** Kateřina Lachmanová – Vstanu a půjdu k svému otci **11:45** Bible pro nejmenší: Samson **11:50** Sedmihlášky (41. díl): O Kačenkách Kateřinkách **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Platinové písničky (43. díl): Dechovka **12:35** Život koncilu (8. díl) **12:50** Podobenství (12. díl): Fikovník **13:20** Dana & Přátelé (5. díl) **13:55** Putování modrou planetou: Ekvádor země pod Andami **14:35** Kulatý stůl: Mobilní hospicová péče **16:10** Přejeme si... **16:25** Pustevny **16:50** Pomoc potřebným v Nigérii **17:05** Léta letí k andělům (30. díl): Jan Potměšil **17:25** Trnavská univerzita **17:40** Město s pěti věžemi **18:00** Noeland (66. díl) **18:30** Bible pro nejmenší: Ruth a Naomi **18:35** Sedmihlášky (41. díl): O Kačenkách Kateřinkách **18:40** Dávní hrdinové: Útek **19:05** NOEkreace (177. díl) **19:15** Hluk **19:30** K Teen cez pervitín **19:40** Zpravodajské Noeviny (478. díl): 9. 4. 2013 [P] **20:00** Bol som mimo: Vďaka Bohu za Cenacolo! – Vladimír Bočev a Martin Hoblík **21:00** S Bohem podél Rio Maraňon **21:20** Přejeme si... **21:35** Terra Santa News: 3. 4. 2013 **22:00** Zpravodajské Noeviny (478. díl): 9. 4. 2013 **22:15** Jak potkávat svět **23:40** Post Scriptum s P. Petrem Vaculíkem **0:05** Jeruzalém, Svaté Světlo **0:25** Salesiánský magazín **0:40** Můj domeček **1:00** Poslech Radia Proglas [L].

Středa 10. 4. 2013: 6:05 Zpravodajské Noeviny (478. díl): 9. 4. 2013 **6:20** Noční univerzita: P. Jacques Philippe – Ošetřil jeho rány (2. část) **7:25** NOEkreace (177. díl) **7:35** S Bohem podél Rio Maraňon **7:55** Princ, který si vybral Dona Boska **8:40** Záznak v pralese **9:10** Život koncilu (8. díl) **9:25** Bol som mimo: Vďaka Bohu za Cenacolo! – Vladimír Bočev a Martin Hoblík **10:30** Generální audience [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Příběhy odvahy a víry: Popraviště Butovo: Ruská Golgota **12:30** Pomoc církvi v nouzi se představuje **12:50** Na koberečku s Agnieszkou Holland **13:00** Náš dům v kosmu – eko-

logie a bioetika (1. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **13:20** Vzdělávání v Nigérii **13:40** Post Scriptum s P. Petrem Vaculíkem **14:00** Jak potkávat svět **15:20** Salesiánský magazín **15:40** Zpravodajské Noeviny (478. díl): 9. 4. 2013 **16:00** NOEparáda (210. díl) **17:00** V posteli POD NEBESY IV. (1. díl) **18:00** Octava dies (714. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **18:30** Bible pro nejmenší: Samuel **18:35** Sedmihlášky (41. díl): O Kačenkách Kateřinkách **18:40** Slovenští redemptoristé v Rumunsku **19:00** Jezuité o: Ignác z Loyoly **19:20** Terra Santa News: 10. 4. 2013 [P] **19:40** Přejeme si... [P] **20:00** Večer chval (25. díl): Chválová kapela od sv. Filipa a Jakuba ze Zlína [L] **21:10** Léta letí k andělům (59. díl) [P] **21:35** Mgr. Matyáš Zrno – Jsou nebezpečím muslimové, islám, nebo islamismus? [P] **23:00** Generální audience papeže **23:30** Příroda a Natura 2000 (16. díl): Děhylovský potok – Štěpán, ptačí oblast Poodří **0:05** Pocta sv. Václavu **1:10** Poslech Radia Proglas [L].

Čtvrtek 11. 4. 2013: 6:05 Město s pěti věžemi **6:50** Léta letí k andělům (59. díl) **7:10** Platinové písničky (43. díl): Dechovka **7:40** Pustevny **8:35** V posteli POD NEBESY IV. (1. díl) **9:25** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (1. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **9:45** K Teen cez pervitín **10:00** Kulatý stůl: Mobilní hospicová péče **11:30** Přejeme si... **11:45** Bible pro nejmenší: Samuel **11:50** Sedmihlášky (41. díl): O Kačenkách Kateřinkách **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Pocta sv. Václavu **13:10** Terra Santa News: 10. 4. 2013 **13:35** Generální audience papeže **14:05** Příběhy odvahy a víry: Popraviště Butovo: Ruská Golgota **14:30** Sportovní přístav Hluboká nad Vltavou **14:45** Putování modrou planetou: Ekvádor, země pod Andami **15:25** Noeland (66. díl) **16:00** Zpravodajské Noeviny (478. díl): 9. 4. 2013 **16:15** Podobenství (13. díl): Fikovník [P] **16:45** Dana & Přátelé (7. díl) **17:15** Odkaz předků (3. díl): Ročov **17:30** Život koncilu (9. díl) [P] **17:45** NOEkreace (177. díl) **18:00** Dávní hrdinové: Útek **18:25** Sedmihlášky (41. díl): O Kačenkách Kateřinkách **18:30** Bible pro nejmenší: David a Goliáš **18:35** Přejeme si... **18:50** Hlubinami vesmíru s Janem Kondziolkou **19:35** Budu pomáhat: Hořovické maminky [P] **19:40** Zpravodajské Noeviny (479. díl): 11. 4. 2013 [P] **20:00** U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (74. díl) [L] **21:25** Kus dřeva ze stromu: Úvod **21:40** Zpravodajské Noeviny (479. díl): 11. 4. 2013 **22:00** Post Scriptum s P. Pavlem Šupolem [P] **22:20** Octava dies (714. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **22:50** NOEparáda (210. díl) **23:50** Jezuité o: Ignác z Loyoly **0:15** Zpravodajské Noeviny (479. díl): 11. 4. 2013 **0:30** Rusko, můj dětský sen **1:00** Poslech Radia Proglas [L].

Pátek 12. 4. 2013: 6:05 Zpravodajské Noeviny (479. díl): 11. 4. 2013 **6:20** NOEkreace (177. díl) **6:30** NOEparáda (210. díl) **7:30** Příroda a Natura 2000 (16. díl): Děhylovský potok – Štěpán, ptačí oblast Poodří **8:00** Salesiánský magazín **8:15** Mgr. Matyáš Zrno – Jsou nebezpečím muslimové, islám, nebo islamismus? **9:45** Na koberečku s Agnieszkou Holland **10:00** Příběhy odvahy a víry: Popraviště Butovo: Ruská Golgota **10:25** Hrdinové víry (2. díl): P. Antonín Šuránek **11:25** Oči Malawi **11:45** Bible pro nejmenší: David a Goliáš **11:50** Sedmihlášky (41. díl): O Kačenkách Kateřinkách **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Přejeme si... **12:20** Léta letí k andělům (59. díl) **12:40** Bol som mimo: Vďaka Bohu za Cenacolo! – Vladimír Bočev a Martin Hoblík **13:40** Záznak v pralese **14:15** Život koncilu (9. díl) **14:30** Devítka na Dostavníku 2012 **14:50** Princ, který si vybral Dona Boska **15:35** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (1. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **16:00** Zpravodajské Noeviny (479. díl): 11. 4. 2013 **16:15** Pomoc církvi v nouzi se představuje **16:30** Na koberečku

s Agnieszkou Holland **16:45** Outdoor Films s Jarmilou Štukovou (14. díl) **18:20** Proplout Svatou zemí **18:25** Sedmihlášky (41. díl): O Kačenkách Kateřinkách **18:30** Bible pro nejmenší: David v nebezpečí **18:35** V posteli POD NEBESY IV. (1. díl) **19:25** Kus dřeva ze stromu: Úvod **19:45** Hornolidečko – Lačnov [P] **20:00** Kulatý stůl: 20 let plzeňské diecéze [L] **21:35** Terra Santa News: 10. 4. 2013 **22:00** Nedělní čtení: 3. neděle velikonoční [P] **22:30** Přejeme si... **22:45** Hlubinami vesmíru s Janem Kondziolkou **23:35** Podobenství (13. díl): Fikovník **0:05** Dana & Přátelé (7. díl) **0:35** Putování modrou planetou: Ekvádor, země pod Andami **1:15** Poslech Radia Proglas [L].

Sobota 13. 4. 2013: 6:05 Hornolidečko – Lačnov **6:15** Post Scriptum s P. Pavlem Šupolem **6:35** Podobenství (13. díl): Fikovník **7:05** Dana & Přátelé (7. díl) **7:35** Vzdělávání v Nigérii **7:50** Léta letí k andělům (59. díl) **8:10** Jezuité o: Ignác z Loyoly **8:30** Noeland (66. díl) **9:00** Sedmihlášky (41. díl): O Kačenkách Kateřinkách **9:05** Dávní hrdinové: Útek **9:35** NOEparáda (210. díl) **10:35** V posteli POD NEBESY IV. (1. díl) **11:30** Hornolidečko – Lačnov **11:40** Slovenští redemptoristé v Rumunsku **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka **12:10** Zpravodajské Noeviny (479. díl): 11. 4. 2013 **12:25** Nedělní čtení: 3. neděle velikonoční **12:55** Přejeme si... **13:10** Pustevny **13:40** U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (74. díl) **15:00** NOEkreace (177. díl) **15:10** Výchovný systém Dona Boska: Pouze láska vychovává [P] **15:25** Platinové písničky (43. díl): Dechovka **16:00** Hlubinami vesmíru s Janem Kondziolkou **16:45** Rusko, můj dětský sen **17:20** Perla Jeseníků-Lázně Karlova Studánka **18:25** Sedmihlášky (41. díl): O Kačenkách Kateřinkách **18:30** Bible pro nejmenší: David v nebezpečí **18:40** Bol som mimo: Vďaka Bohu za Cenacolo! – Vladimír Bočev a Martin Hoblík **19:45** V souvislostech (6. díl) [P] **20:00** Cesta k andělům (72. díl): Andrea Kerestešová [P] **20:50** Hadath Baalbek **21:10** Putování modrou planetou: Tibet – Mezi nebem a zemí [P] **22:00** Misie slovenských salesiánů v Belgii [P] **22:55** Budu pomáhat: Hořovické maminky **23:00** Noční univerzita: P. Jacques Philippe – Ošetřil jeho rány (2. část) **0:05** Devítka na Dostavníku 2012 **0:25** Terra Santa News: 10. 4. 2013 **0:45** Odkaz předků – Stará Voda **1:00** Poslech Radia Proglas [L].

Neděle 14. 4. 2013: 6:15 Pomoc církvi v nouzi se představuje **6:30** Život koncilu (9. díl) **6:45** Adopce na dálku **7:25** U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (74. díl) **8:45** Princ, který si vybral Dona Boska **9:30** Pustevny **10:00** Dopis z Indie **10:30** Mše svatá z kostela sv. Václava s farností Kněždub [L] **11:45** Na koberečku s Agnieszkou Holland **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech (6. díl) **12:35** Zpravodajský souhrn týdne [P] **13:25** Platinové písničky (44. díl): Dechovka [P] **14:00** Cesta k andělům (72. díl): Andrea Kerestešová **14:50** Budu pomáhat: Hořovické maminky **14:55** Mgr. Matyáš Zrno – Jsou nebezpečím muslimové, islám, nebo islamismus? **16:30** Dávní hrdinové: Rozbouřené vody [P] **16:55** Sedmihlášky: Mikulecké pole **17:00** Noeland (66. díl) **17:30** V posteli POD NEBESY IV. (1. díl) **18:20** NOEkreace (178. díl) [P] **18:30** Jezuité o: Poslání učitelů [P] **19:00** Léta letí k andělům (59. díl) **19:20** Cesta k domovu **19:40** Přejeme si... [P] **20:00** Octava dies (715. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] **20:30** Večer pod lampou: Prof. PhDr. Tomáš Halík, Th.D. [P] **22:40** V souvislostech (6. díl) **22:55** Odkaz předků (4. díl): Morávka **23:05** Proplout Svatou zemí **23:10** Nedělní čtení: 3. neděle velikonoční **23:40** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:05** Zpravodajský souhrn týdne **0:55** Život koncilu (9. díl) **1:10** Poslech Radia Proglas [L].

Poselství Královný míru

„Drahé děti! V tomto čase milosti vás zvu, abyste vzali do ruky kříž mého milovaného Syna Ježíše a abyste přemýšleli o jeho umučení a smrti. Nechť vaše utrpení jsou sjednocena v jeho utrpení a láska zvítězí, neboť ON, který je Láska, dal sám sebe z lásky, abyspasil každého z vás. Modlete se, modlete se, modlete se, až láska a mír zavládnou ve vašich srdcích. Děkuji vám, že jste přijali mou výzvu!“

Medžugorje 25. března 2013

VI. PĚŠÍ POUŤ MUŽŮ z Vranova nad Dyjí do Jevišovic ke svatému Josefovi – patronu mužů se koná ve středu 1. 5. 2013.

Vyráží se v 10 hodin z Vranova nad Dyjí od kostela • v Jevišovicích svátostné požehnání • délka trasy 25 km • doprovodné vozidlo zajištěno • návrat si zajišťuje každý sám • v případě noclehu na faře ve Vranově je potřeba spacák.
Přihlásit se můžete na tel. 515 296 384 nebo 731 402 742
• e-mail: marek@fatym.com. Pořádá a zve Poutní bratrstvo.

Orel župa Svatováclavská a Duchovní rada Orla Vás zvu na **POUŤ K PANNĚ MARIÍ SVATOHORSKÉ na Svatou Horu u Příbrami v sobotu 18. května 2013. Program:** 10.00 hod. – začátek na náměstí T. G. Masaryka u chrámu sv. Jakuba v centru Příbrami, poutní procesí • 11.30 hod. – slavná asistovaná mše svatá podle misálu z r. 1962 na Svaté Hoře, uctění Panny Marie Svatohorské • 15.00 hod. – pobožnost křížové cesty v ambitech Svaté Hory, svátostné požehnání ve svatohorské bazilice.

Katolický Orel pořádá svou spolkovou pouť jako výraz díků Svatému otci Benediktu XVI. za službu, kterou vykonal pro blaho Církve a věřícího lidu, a za dílo liturgické obnovy, neboť obnovil všeobecnou úctu ke klasické římské liturgii a latinskému jazyku. Budeme se modlit, aby Svatý otec Benedikt XVI. působil jako stálá autorita pro katolíky. Rovněž budeme prosit za to, aby Svatý otec František pokračoval v díle svého předchůdce na vnitřní obnově Církve.
Kontakt: br. Stanislav Vejvar • standa.vejvar@volny.cz • <http://orel-zsv.ic.cz/akce.htm>.

EXERCIČNÍ DŮM KOLÍN: 19. 5. – 23. 5. duchovní obnova, P. Vojtěch Suchý SJ. **Kontakt:** Exerciční dům, Kutnohorská 26, 280 02 Kolín • e-mail: exercicie.kolin@seznam.cz • telefon: 731 182 112.

Sestry premonstrátky ze Svatého Kopečka u Olomouce Vás srdečně zvu na volně koncipovaný cyklus duchovních obnov **Pane, nauč nás modlit se**, který má přímou souvislost s vyhlášeným Rokem víry. Duchovní obnova na téma **BUŤ VŮLE TVĚ** se uskuteční **ve dnech 27.–28. dubna 2013**. Program začíná v sobotu v 9 hodin mší svatou v bazilice Navštívení Panny Marie a pokračuje v Norbertinu (vede S. Siarda L. Trochtová). Zakončení v neděli ve 13 hodin. Z důvodu omezené kapacity je **nutné se přihlásit do 22. dubna 2013** na e-mail: info@premonstratky.cz, tel. 733 755 836.

Liturgická čtení

Neděle 7. 4. – 2. neděle velikonoční

1. čt.: Sk 5,12–16
Ž 118(117),2–4,22–24,25–27a
Odp.: 1 (Oslavuje Hospodina, neboť je dobrý, jeho milosrdenství trvá navěky. Nebo: Aleluja.)
2. čt.: Zj 1,9–11a,12–13,17–19
Ev.: Jan 20,19–31
Slovo na den: *Vztáhni ruku a vlož ji do mého boku.*

Pondělí 8. 4. – slavnost Zvěstování Páně

1. čt.: Iz 7,10–14
Ž 40(39),7–8a,8b–9,10,11
Odp.: srov. 8a+9b (Hle, přicházím, Pane, splnit tvou vůli.)
2. čt.: Žid 10,4–10
Ev.: Lk 1,26–38
Slovo na den: *Nalezla jsi milost u Boha.*

Úterý 9. 4. – ferie

1. čt.: Sk 4,32–37
Ž 93(92),1ab,1c–2,5
Odp.: 1a (Hospodin kraluje, oděl se velebností. Nebo: Aleluja.)
Ev.: Jan 3,7b–15
Slovo na den: *Nevíš, odkud a kam.*

Středa 10. 4. – ferie

1. čt.: Sk 5,17–26
Ž 34(33),2–3,4–5,6–7,8–9
Odp.: 7a (Ubožák zavolal, a Hospodin slyšel. Nebo: Aleluja.)
Ev.: Jan 3,16–21
Slovo na den: *Byť žádný, kdo v něho věří, nezahynul.*

Čtvrtek 11. 4. – památka sv. Stanislava

1. čt.: Sk 5,27–33
Ž 34(33),2+9,17–18,19–20
Odp.: 7a (Ubožák zavolal, a Hospodin slyšel. Nebo: Aleluja.)
Ev.: Jan 3,31–36
Slovo na den: *Kdo je pozemský, mluví pozemsky.*

Pátek 12. 4. – ferie

1. čt.: Sk 5,34–42
Ž 27(26),1,4,13–14
Odp.: 4ab (Jedno od Hospodina žádám, abych směl přebývat v Hospodinově domě. Nebo: Aleluja.)
Ev.: Jan 6,1–15
Slovo na den: *Nic nazmar!*

Sobota 13. 4. – nez. památka sv. Martina I.

1. čt.: Sk 6,1–7
Ž 33(32),1–2,4–5,18–19
Odp.: 22a (Ať spočine na nás, Hospodine, tvé milosrdenství. Nebo: Aleluja.)
Ev.: Jan 6,16–21
Slovo na den: *Kráčej po moři.*

BREVIÁŘ PRO LAIKY

6. – 13. DUBNA 2013

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 7. 4.		PO 8. 4.		ÚT 9. 4.		ST 10. 4.		ČT 11. 4.		PÁ 12. 4.		SO 13. 4.	
Antifona	471	527	1335	1478	518	582	518	582	1708	1924	518	582	518	582
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	786	884	783	881	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	471	527	1335	1479	518	582	518	582	1708	1925	518	582	518	582
Antifony	472	528	1336	1480	950	1062	965	1079	981	1097	998	1115	1014	1132
Žalmy	813	914	813	914	950	1063	965	1079	981	1097	998	1115	1014	1132
Krátké čtení a zpěv	514	577	1337	1480	523	588	526	591	1710	1928	532	599	536	602
Antifona k Zach. kantiku	515	578	1337	1480	523	588	526	592	1711	1929	533	599	536	603
Prosby	515	578	1337	1481	523	588	526	592	1711	1929	533	599	536	603
Závěrečná modlitba	515	578	1338	1481	524	589	527	592	1347	1491	533	600	1348	1492
Modlitba během dne:														
Hymnus	482	541	1264	1402	519	583	519	583	519	583	519	583	519	583
Antifony	474	530	1338	1481	519	584	519	584	519	584	519	584	519	584
Žalmy	474	530	1265	1403	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138
Krátké čtení	476	532	1338	1482	524	589	527	593	530	596	534	600	537	604
Závěrečná modlitba	515	578	1338	1481	524	589	527	592	530	596	533	600	537	603
Nešpory:														
	SO 6. 4.													
Hymnus	477	533	477	533	1339	1483	517	581	517	581	1714	1932	517	581
Antifony	478	534	478	534	1340	1484	960	1073	976	1091	992	1109	1009	1126
Žalmy	478	534	478	534	1340	1484	960	1073	976	1091	992	1109	1009	1126
Kr. čtení a zpěv	513	576	516	579	1342	1486	525	590	528	593	1717	1935	535	601
Ant. ke kant. P. M.	513	576	516	579	1343	1487	525	590	528	594	1718	1935	535	601
Prosby	513	576	516	579	1343	1487	525	590	528	594	1718	1936	535	602
Záv. modlitba	515	578	515	578	1338	1481	524	589	527	592	1347	1491	533	600
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1242	1379	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Z JINÝCH NAKLADATELSTVÍ

PÍSEŇ PÍSNÍ • DUCHOVNÍ VÝKLAD

Divo Barsotti • Z italštiny přeložila Markéta Štěpánková

Píseň písní je biblická kniha, jejíž alegorické významy přitahovaly velký zástup křesťanských i židovských mystiků. U jejího zrodu stála sbírka svatebních písní, opěvujících lásku mezi mužem a ženou, z nichž některé vznikaly už v dobách krále Šalomouna. Židé si Píseň písní vykládali jako alegorii vztahu Boha k Izraeli, křesťané v ní viděli vyjádření lásky mezi Kristem a jeho nevěstou církví, potažmo vztah lásky mezi duší a Bohem. V souladu s celou křesťanskou tradicí se Barsotti pokouší v této knize o lectio divina, o modlitební četbu textu, kdy umožní Božím slovu promlouvat ke svému srdci, nechá se jím oslovit a pohnout k novému obrácení.

*Karmelitánské nakladatelství
Brož., 137x205 mm, 160 stran, 189 Kč*

RADOST Z VÍRY

*Joseph Ratzinger - Benedikt XVI. • Uspořádal Giuliano Vigini
Z italštiny přeložil prof. Ctirad Václav Pospíšil, Th.D.*

Benedikt XVI. k nám stále promlouvá jako papež, kterému na srdci ležela víra každého křesťana. V této knize, která čerpá z jeho homilií, katechezí a promluv, vysvětluje základní pilíře křesťanské víry. Jeho hluboká a zároveň prostá slova podněcují k promýšlení křesťanských pravd, ale také k hrdosti na to,

že patříme mezi křesťany. Prohloubené znalosti pak vedou k radostnému prožívání vlastní víry a inspirují k důvěrné modlitbě.

Paulínky • Váz., 117x170 mm, 192 stran, 199 Kč

MNIŠTVO NA BLÍZKÉM VÝCHODĚ KRÁTKÝ DĚJINNÝ PŘEHLED

Jiří Novotný

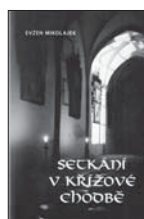
Pojednání bibliisty P. Jiřího Novotného SJ (1921–2002) sleduje fenomén mnišství přehledně v zeměpisném a chronologickém řazení. Egypt, Palestina, Sýrie, Cařihrad, Malá Asie, Kappadocie, Sina, Mezopotámie, Arménie, Gruzie, Persie, hora Athos nebo Patmos: vyhlášená centra inspirují dodnes, neboť svědčí o rozkvětu života – rajské zahrady, do které se člověk navrácí.

*Refugium Velehrad-Roma s.r.o.
Váz., 134x210 mm, 360 stran, 310 Kč*

SETKÁNÍ V KŘÍŽOVÉ CHODBĚ

*Evžen Mikolajek • Předmluva Josef Hrdlička
Foto Antonín Gerža, Petr Papica*

Povídka je rozhovorem se smrtí, která byla svědkyní při všech zastaveních, i při posledním výdechu Ježíšově na kříži. Text a fotografie 14 zastavení křížové cesty jsou výzvou k rozjímání o Boží lásce, o ceně, za jakou jsme byli vykoupeni, o smrti Ježíšově i o naší poslední chvíli života.

*Jiří Brauner - Kartuziánské nakladatelství
Brož., 115x170 mm, 88 stran, 95 Kč*

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,
Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

772 00 Olomouc 2
982707-0262/2011

P. P.

TZ D + 1

771 11 Olomouc 1

Dolní nám. 24
Matice cyrilometodějská s. r. o.